No 2622 Zaterdag 2 Juni 1934 51ste Jaargang

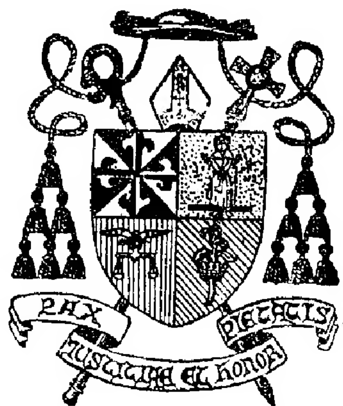
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Frater Petrus Innocentius Verriet.

van de Orde der Predikheeren, door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel, Titulair Bisschop van Eleutherna en Apostolisch Vicaris van Curaçao, aan de Geestelijkheid en de Geloovigen van Zijn Vicariaat, Zaligheid in den Heer.

Beminde Geloovigen. Zooals U allen bekend is, heeft Z. H. de Paus verleden jaar een buitengewoon Jubilé afgekondigd, ter gelegenheid van het 19de Eeuwfeest der Verlossing van het menschelijk geslacht door Onzen Heer Jezus Christus. Met groot geloof en dankbaarheid, in den geest van gebed en boete, heeft geheel de Katholieke wereld, hebt ook gij, deze grootsche gebeurtenis, of liever die reeks van wonderbare gebeurtenissen, die met Jezus' Lijden en Kruisdood samenhangen, herdacht.

Deze gebeurtenissen zijn: de instelling van het H. Sacrament des Altaars, Maria's aanstelling tot Moeder aller menschen, Jezus' Verrijzenis, voorwaarde en onderpand van ons aller opstanding uit de dooden, de aan de Apostelen verleende macht van het Priesterschap, het aan Petrus en Zijn Opvolgers verleende Primaatschap, de Hemelvaart des Heeren, de Nederdaling van den H. Geest, en de Stichting en wonderbare uitbreiding van Christus' Kerk op aarde.

Als er iets is, wat ons de overgroote liefde van God voor de menschheid openbaart, wat ons onze verheven waardigheid van Christen, van Kind van God, kan doen begrijpen, wat ons daarom moet stemmen tot innige dankbaarheid, en wel een dankbaarheid, die zich openbaart in een echt christelijk leven, een leven, geheel overeenkomstig onze zoo verheven waardigheid, dan is het wel de overweging dezer goddelijke genadegaven, waaruit het waarachtig heil en het geluk der menschheid voortvloeit.

Gedurende het Heilig Jaar, zijn, volgens de eigen woorden van Z. H. den Paus, ontelbaar velen, uit alle rangen en standen der maatschappij, armen zoowel als rijken, uit alle landen der wereld, naar Rome getogen, om in het hart der Christenheid, aan het hart van ons aller gemeenschappelijken Vader, den Paus, troost en sterkte te vinden voor den strijd des levens, die soms, en vooral in dezen tijd, zoo bitter zwaar is, — om voor zich zelf en de hunnen den zegen des Hemels af te smeeken.

De kerken en heiligdommen, pleinen en straten van Rome hebben weerklonken van de gebeden en gezangen van de scharen die „uit alle talen, alle volken en naties" er waren samengestroomd. En niet weinigen, vrouwen zoowel als mannen, hebben op de wijze van de oude Rome-pelgrims, die soms dagenlange reis te voet ondernomen, om te Rome den H. Vader te bezoeken, en vergiffenis van hun zonden te verkrijgen.

Onberekenbaar groot zijn de schatten van hemelsche weldaden en zeginingen, die gedurende het Heilig Jaar op de menschheid zijn neergedaald. In onze eigen Missie mogen wij met dankbaarheid gedenken de innige godsvrucht, waarmede ons Katholiek volk de wonderbare geheimen van onzen Heiligen Godsdienst herdacht heeft. Dankbaar zijn wij jegens den Goeden God, voor de velen afgedwaalden, die al sinds jaren hun godsdienstplichten niet meer hadden waargenomen, en die in het H. Jaar, door Gods genade getroffen, tot een christelijk leven zijn teruggekeerd.

Om echter zoovelen als maar mogelijk is, aan de weldaden van het H. Jaar deelachtig te maken, en in de gelegenheid te stellen om de Jubilé-aflaat te verdienen, heeft Z.H. de Paus, bij Breve van 2 April, het Jubeljaar met een jaar verlengd, n.l. vanaf de Octaaf van Paschen van dit jaar, tot en met de Octaaf van Paschen volgend jaar, en tot de geheele Katholieke wereld uitgebreid.

Door deze Apostolische Constitutie wordt aan alle Geloovigen, overal ter wereld buiten Rome, ook aan hen, die gedurende het afgeloopen jaar, de Jubilé-aflaat reeds verdiend hebben, volledige kwijtschelding verleend van alle straffen, welke zij om hun zonden verdiend hebben, mits zij namelijk, na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, de daartoe aangewezen kerken bezoeken en de voorgeschreven gebeden verrichten.

Het is het vurig verlangen van Z. H. den Paus, dat zoovelen als maar mogelijk is, den Jubilé-aflaat komen verdienen, en dat zij door geestelijke oefeningen daartoe worden voorbereid. Ook vraagt Zijne Heiligheid met al den aandrang van zijn vaderhart, dat zwaar lijdt onder de algemeene onrust, waarin de hedendaagsche wereld leeft, om gedurende dit jaar vooral en met alle vurigheid te bidden voor de intenties, die Zijne Heiligheid verleden jaar bij de afkondiging van het Heilig Jaar heeft aanbevolen. Deze intenties zijn; het herstel van de vrijheid der Kerk over geheel de wereld, de vrede, eendracht en ware voorspoed der volken, de groei der Katholieke missies, en de terugkeer van alle afgedwaalden tot den waren schaapstal van Christus. Hierbij voegt de Heilige Vader nog een bijzondere intentie, die hem zeer ter harte gaat, en die ons allen evenzeer ter harte moet gaan, n.l. om een plechtig eerherstel te geven voor de beleedigingen, die aan de Goddelijke Majesteit worden aangedaan door de pogingen der „strijdende atheisten", wier verderfelijk en misdadig devies is: „Zonder God, tegen God!!" De Heilige Vader vraagt, dat alle Geloovigen mogen bidden tot den Vader der Barmhartigheid, dat de vreeselijke pogingen der atheisten, die niet alleen elken godsdienst, maar ook alle ware beschaving willen omverhalen, mogen verijdeld worden en dat de Verlosser van het menschelijk geslacht de verblinde harten dezer loochenaars en haters van God, moge bestralen met den glans van zijn licht, en hen door schaamte en berouw bewogen barmhartig moge terugvoeren tot zijn vaderlijke omhelzing

Tot deze intentie zal de H. Vader, op een nader vast te stellen dag, aan een openbare eereboete in de Vatikaansche Basiliek deelnemen.

Om nu den Jubilé-aflaat te verdienen, bepaalt de Pauselijke Constitutie:

1. Dat er twaalf kerkbezoeken moeten gedaan worden, en wel 3 in 4 verschillende kerken; en dat bij elk kerkbezoek de voorgeschreven gebeden verricht worden.

2. Dat deze bezoeken, ofwel op denzelfde dag, ofwel op verschillende dagen kunnen verricht worden, en wel zóó, dat de geloovigen na zich even na een bezoek uit de kerk verwijderd te hebben aanstonds weer kunnen binnengaan, om het tweede of derde bezoek te doen.

3. Dat men waardig biechte en communiceere.

Gaarne willen wij allen in de gelegenheid stellen den Jubilé-Aflaat te verdienen; en daarom bepalen wij, overeenkomstig de Pauselijke Constitutie en gebruik makend van de volmacht ons daarbij verleend, voor ons Vicariaat het volgende:

1. In alle kerken van ons Vicariaat, zal ter voorbereiding van het Adoratiefeest, dat jaarlijks op verschillende dagen in de verschillende kerken gevierd wordt, een Triduum gehouden worden. Gedureude de dagen van dit Triduum zullen onderrichtingen gehouden worden: 1. Over de groote hemelsche weldaden van de Verlossing door Christus. 2. Over de uitbreiding van het Rijk van Christus op aarde, en hoe wij daartoe kunnen en moeten medewerken; en tot slot, over het eerherstel, dat wij aan God moeten geven voor den smaad, die Hem heden ten dage wordt aangedaan. Na de slotpredikatie zal gezamenlijk met het volk een akte van eerherstel worden gebeden.

Al degenen nu die aan dit Triduum ter voorbereiding deel nemen, zullen den Jubilé-aflaat kunnen verdienen, en daartoe kunnen volstaan met zes kerkbezoeken. Bij elk dezer bezoeken, die het best kunnen gehouden worden in aansluiting aan de morgen- en avondoefeningen van het Triduum, zal de Pastoor gezamenlijk met de Geloovigen de voorgeschreven gebeden verrichten.

2. Evenals te Rome gedurende het H. Jaar, kunnen de Geloovigen den Jubilé-aflaat verdienen, zoowel voor zich zelf als voor de Geloovige Zielen, en wel zoo dikwijls als zij de verplichte bezoeken doen en de voorgeschreven gebeden, verrichten, met dien verstande echter, dat men geen begin kan maken met het verdienen van een volgenden aflaat, voordat men met de reeds begonnen oefeningen voor het verdienen van een aflaat geheel gereed is.

3. Al degenen die geen gebruik maken van de bijzondere gunst gedurende de dagen van het Triduum, zullen, om den Jubilé-aflaat te verdienen die twaalf voorgeschreven kerkbezoeken moeten verrichten.

Bij deze bepalen wij, dat de parochianen van St. Anna en van de H. Familie in elk dezer twee kerken zes bezoeken zullen moeten verrichten. Alle andere Geloovigen zullen kunnen volstaan met twaalf bezoeken aan hun eigen kerk.

4. Zeevarenden kunnen den Aflaat verdienen, ofwel in de kapel aan boord, ófwel in iedere kerk van de plaatsen, die zij aandoen, mits zij daar de voorgeschreven gebeden verrichten.

5. Voor allen die verhinderd zijn de voorgeschreven kerkbezoeken te volbrengen, of de voorgeschreven gebeden te verrichten, kan volgens het oordeel van den biechtvader, het getal dezer bezoeken verminderd, en kunnen de gebeden veranderd worden in andere werken van godsvrucht of liefdadigheid.

Vrouwelijke religieuzen en allen die bij haar inwonen kunnen de bezoeken verrichten in hare eigen kapellen.

De gevangenen, zieken en zwakken, die verblijven in een gesticht met eigen kapel, kunnen volstaan met zesmaal deze kapel te bezoeken.

Eveneens kunnen werklieden, die door hun dagelijkschen arbeid verhinderd zijn, alsook allen die den leeftijd van zeventig jaren voltooid hebben, volstaan met een kleiner aantal bezoeken, volgens 't oordeel van hun biechtvader.

Voor zoover het hun mogelijk is, zullen zij de gebeden tot intentie van den Paus moeten verrichten.

Ook zijn allen gehouden tot biechten en communiceeren. Om aan deze verplichting te voldoen gelden niet de jaarlijksche Paaschbiecht en Paaschcommunie. Voor ernstige zieken geldt hiervoor wel de H. Communie, die zij bij wijze van Teerspijs ontvangen. Indien iemand door ernstige ziekte verhinderd is de H. Communie te ontvangen, kan deze verplichting door den biechtvader in een ander werk van godsvrucht veranderd worden.

6. Wanneer iemand met de bezoeken reeds was begonnen, maar door ziekte verhinderd wordt ze te voltooien, dan zal hij toch na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, den Jubilé-aflaat kunnen verdienen.

De bijzondere volmachten, gedurende 't Jubeljaar aan de biechtvaders verleend zullen aan hen bekend gemaakt worden.

7. Wat nu de gebeden betreft, die bij de kerkbezoeken moeten verricht worden, bepaalt de Pauselijke Constitutie het volgende:

Om de aandacht der Geloovigen vooral te vestigen op de weldaad der Verlossing, en bijzonder op het lijden des Heeren, wordt voorgeschreven:

a) Voor het altaar van het H. Sacrament: 5 maal het ONZE VADER, WEES GEGROET en GLORIE ZIJ DEN VADER, en bovendien nog eenmaal tot intentie van Z. H. den Paus.

b) Voor het Kruisbeeld: driemaal het CREDO, en eenmaal het schietgebed: Wij aanbidden U, Christus en loven U, omdat Gij door Uw Kruis de wereld verlost hebt.

c) Voor het beeld der H. Maagd: onder het overwegen van haar smarten, zeven maal het WEES GEGROET, en eenmaal het gebedje: Heilige Moeder, wil de wonden van den Gekruisigde diep in mijn hart drukken.

d) Voor het altaar van het H. Sacrament: nog eenmaal het CREDO.

Beminde Geloovigen, groote hemelsche gunsten worden U beloofd; groote zegeningen zullen over de menschheid, en ook over U nederdalen, indien Gij met een rouwmoedig hart den aflaat van het Jubilé komt verdienen.

Nu de machten van het kwaad alle middelen te baat nemen, om de wereld van God af te trekken, is het toch niet meer dan billijk, ja, is het onze heilige plicht, om alle pogingen aan te wenden, de wereld weer dichter bij God te brengen. Welk Katholiek zal daartoe niet willen medewerken? Het H. Jaar moge daartoe dienen. De H. Vader verlangt niets anders. Tegenover de leuze der moderne atheisten: „Zonder God, tegen God". moeten wij stellen de leuze: „Met God, voor God".

Beminde Geloovigen, luistert allen naar de stem van den H. Vader den Paus, die U allen oproept, die U allen aanspoort U met den Goeden God te komen verzoenen, en dan met een rein en gezuiverd hart tot den Vader der Barmhartigheid te bidden, opdat dit H. Jaar moge strekken tot ons aller heiliging, en tot zegen voor geheel de menschheid.

En zal dit ons Herderlijk schrijven in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat worden voorgelezen, op H. Drievuldigheidszondag.

Gegeven te Curaçao, op het feest van 's Heeren Hemelsvaart 1934.

† Frater PETRUS INNOCENTIUS VERRIET,

Tit. Bisschop van Eleutherna, Apost. Vicaris van Curaçao.

Wetenschappelijk geschrijf.

De goedgeloovigheid van de boekenlezende gemeente gaat onbegrijpelijk ver — althans: zoo schijnen sommige auteurs er over te denken! Als 't maar over de Katholieke Kerk gaat, dan komt het er verder niet op aan, hoe idioot het verhaal is. In de Katholieke Kerk is immers alles mogelijk? Men vraagt zich in ernst af hoe het mogelijk is, dat iemand, die een boek durft te schrijven, in staat is, het volgende walgelijke stuk nonsens neer te pennen:

(Het boek van de Zee, door Johan M. Palm: blz. 122)

„Een andere klasse van overleveringen en mysteries, vermengd met bijgeloof, wordt gevormd door de spookschepen. Deze zijn te verdeelen in gelukbrengende en ongelukverwekkende schepen, welke beide, nader beschouwd, uiting geven aan een tweeledige conceptie nl. die van den zeemanshemel en de zeemanshel.

Ongetwijfeld ligt aan deze geheele reeks spookverhalen een Christelijk-religieuze opvatting ten grondslag, die zelfs den Paus in de vroege Middeleeuwen bijzondere zorg heeft gebaard.

„Volgens de Katholieke leer der Middeleeuwen was de zeeman die op zee stierf zonder van de Heilige Sacramenten der stervenden te zijn voorzien onvermijdelijk verdoemd en kon aldus niet, hoewel zijn gedrag en zijn gehechtheid aan de Kerk boven allen twijfel verheven mochten zijn, in de oorden der gelukzaligen worden toegelaten. Daarom besloot men den Paus te verzoeken deze opvatting te wijzigen en hen tenminste de eeuwige verschrikkingen van een onverdiende hel te besparen. De Heilige Stoel, die de juistheid van dit verzoek niet kon ontkennen en aan den anderen kant de opvattingen en gebruiken van de Kerk niet over het hoofd kon zien, door onder dergelijke omstandigheden gestorvenen zonder meer de zegeningen van den Roomsch-Katholieken hemel te laten genieten, loste ten slotte het vraagstuk op, door de creatie van een tusschenstaat, geen hemel van de gezegenden en geen hel van de verdoemden, doch een plaats speciaal voor goedgeloovige zeelieden, die ongelukkigerwijs zonder bijstand van een priester waren gestorven en aan welke de naam locus fidelis in gremio werd gegeven."

Als 't u blieft! De geschiedenis is zoowel treurig als vermakelijk,

Daarom weet ik dan ook niet goed of ik kwaad moet worden of lachen. Maar beklagenswaardig is zonder eenigen twijfel de kring van lezers die dergelijken onzin slikken wil, omdat 't in een boek staat!

„*Volgens de Katholieke leer der Middeleeuwen.*" Sinds wanneer is het bekend geworden, dat de Kath. Kerk in de Middeleeuwen anders was dan nu? Wij hebben nooit een speciale leer gehad voor de Middeleeuwen. Wij hebben maar één leer en die is in de principen van haar geloofs- en zedeleer één en onveranderlijk, vóór, onder en na de Middeleeuwen, nu en in de toekomst tot 't einde der wereld.

„*... hoewel zijn gedrag en zijn gehechtheid aan de Kerk boven allen twijfel verheven mochten zijn.*"

Dit is werkelijk meer dan ergerlijk! *Ten eerste* heeft de Kerk nooit aparte geloofsartikelen voor zeelieden en menschen op 't land gehad

Ten tweede gaat iemand, wiens gedrag en gehechtheid aan de Kerk boven allen twijfel verheven zijn, *zeker nooit* naar de verdoemenis, want, meer theologisch uitgedrukt, is zoo iemand een getrouw geloovige, wiens geweten niet door groote zonde bezwaard is, en dezen gaan, volgens onze leer altijd naar den hemel. *Ten derde* gaat deze bewering rechtstreeks in tegen de grondregels van de Goddelijke wedervergelding, dat n.l. God *het goede loont* en het kwade straft. Wie zou durven beweren dat God een geloovig en goed afgestorven zeeman zou straffen met een onverdiende hellestraf, zou daarmee God van onrechtvaardigheid beschuldigen, wat een grove godslastering is! *Ten vijfde* is het een valsche opvatting als zou een Katholiek onmogelijk goed kunnen sterven zonder de laatste H. Sacramenten ontvangen te hebben. Wel zijn deze Sacramenten een buitengewoon hulpmiddel om den stervende te sterken in zijn laatsten strijd, en daarom staat ieder Katholiek er op, ze te ontvangen. Maar dat zonder deze de zaligheid onmogelijk is, is niet waar.

— *„Daarom besloot men den Paus te verzoek n, deze opvatting te wijzigen.“*

Wel ja, waarom ook niet? Gemoedelijkheid is ook wat waard.

Ten eerste is deze opvatting nooit behoeven gewijzigd te worden, om de eenvoudige reden dat ze nooit bestaan heeft. *Ten tweede* gaat het heelemaal niet over een opvatting maar over de onveranderlijke wetten van Gods rechtvaardigheid, die van niemands opvatting afhangen. Dat tweemaal twee vier is, hangt ook niet van mijn opvatting af, maar 't *is* zoo en daarom is het krankzinnig er een andere meening op na te houden. *Ten derde* veranderen onze Pausen zoo maar niet op verzoek een of ander dogma. Integendeel, meestal wordt ons juist het tegenovergestelde verweten, nl. dat we onverdraagzaam zijn. Dat is zeer dom! Het is onredelijk iemand onverdraagzaam te noemen omdat bij stokstijf vothoudt, dat twee maal twee vier is, en niet toe wil geven dat tweemaal twee vijf is. De waarheid is uit de aard van de zaak onverdraagzaam. Het is nooit billijk aan de waarheid te kort te doen om geen „ruzie“ te krijgen. De waarheid heeft nu eenmaal recht op den voorrang.

„De zegeningen van den Roomsch-Katholieken hemel.“

Een speciefiek R. K. hemel bestaat niet. Evenmin als een specifieke zeemanshemel of een R. K hel. Wij leeren wel dat er een hemel en een hel zijn en die zijn universeel, d. w. z. ze zijn voor iedereen, die er in thuis hoort. *Ieder mensch,* die in staat van genade sterft, dat is: in vriendschap met God, dat is: zonder eenige zware zonde op zijn ziel, gaat naar den hemel. Want volgens onze leer gaat *niemand* verloren tenzij door eigen schuld; dit geldt ook voor niet-Katholieken. Ieder mensch verder, die sterft met zware zonden op zijn ziel gaat verloren, dat is: gaat naar de hel.

„De creatie van een tusschenstaat.“

Een tusschenstaat, en dan nog wel voor goedgeloovige zeelieden! Dus zooiets als een R. K. Zeemanshuis tegen de buitenmuur van den hemel aan! Waar halen ze dat nu weer vandaan?! Nooit van gehoord! Ben toch al 'n heele tijd katholiek.

Heeft men hier een klok hooren luiden, zonder te weten waar de klepel hangt? Wij kennen wel een aparte plaats voor ongedoopte kinderen die vóór de jaren des verstands sterven. Hiermede worden gelijk gesteld de levenslang krankzinnigen die niet gedoopt zijn. Deze beide categorieën van menschen kunnen nl. noch den hemel verdienen door persoonlijke deugd, noch de hel door persoonlijke zonden.

Deze plaats is er een van volkomen *natuurlijk* geluk, dus zoo iets als het verloren aardsche paradijs en wordt door ons genoemd de *Limbus,* wat in 't Nederlandsch soms wordt weergegeven door *Voorgeborchte.* Maar de *Limbus* heeft met goedgelovige zeelieden niets te maken.

„Locus fidelis in gremio.“

Is in de katholieke theologie van de tijd van Jezus Christus af tot 1934 toe, steeds onbekend geweest. Het boek van den heer Johan Palm is het eerste theologische document dat mij met de schoone naam in kennis stelt. Het moet beteekenen: getrouwe (of geloovige) plaats in de schoot (of in het hart? van den hemel). Als er nog locus fidelium gestaan had, dan zou ik kunnen vertalen: een plaats voor geloovigen (resp. geloovige zeelieden).

Het is mij werkelijk te knap. Ik kan er niet uit!...

Waarom moet zoo'n dosis nonsens en dat nog wel zoo'n zware dosis, aan argelooze lezers, die misschien meerendeels niet-katholiek zijn, worden toegediend. Worden er al niet genoeg onzinnigheden over de Kerk verspreid? Wanneer zal men nu eens zoo verstandig gaan worden om eerst inlichtingen te vragen over dingen, waar men niets van weet?

M. L.

Ons Jeugdwerk.

door DOKOTO.

In ons vorig artikel schreven we over enkele bezwaren, die zeker bij het Werk aan de Jeugd, hier op Curaçao zich voordoen. En deze moeilijkheden zijn zoo talrijk, en die bezwaren zoo diep ingrijpend, dat van degenen, die veel voor de jeugd voelen en van harte overtuigd zijn van 't nut van speciale leiding en vorming, krachtiger, vollediger, dan tot nu gegeven werd, dat zelfs bij meerderen van dezen de angst inslaat als een bliksemslag, wanneer gedoeld wordt op jeugdwerk, jeugdactie, vereenigingen clubleven in deze gewesten:

„De tijd daarvoor is nog niet aangebroken; het zich opofferen ten bate van zijn vereeniging of club is nog bij te weinig jonge mannen te vinden; volharden met taaie wilskracht als moeilijkheden of strijd de vereeniging dreigen, komt zoo sporadisch bij onze jeugd voor; 't zich zelf op den achtergrond kunnen plaatsen en een ander de voorrang gunnen ten bate van algemeen belang — ja 't idee „algemeen belang“ zonder eenig eigen voordeel, is bij zoovelen nog een onbekende; zich een genoegen kunnen ontzeggen om een vrijwillig op zich genomen verplichting na te komen, wordt in zoo'n klein getal jonge mannen gevonden; meestal zoekt men als lid meer de feesten waar wat te drinken, te rooken, te genieten valt, dan de kern en het wezen van de vereeniging of club en haar soms minder aantrekkelijke geregeld herhaalde bijeenkomsten.“ Zoo hoort men vaak. En om verder ineens, ontmoedigd misschien door vroegeropgedane ondervinding, al deze en dergelijke bezwaren samen te vatten, hoort men wel zuchtend als onder een onweerbaar noodlot, het besluit.

Als men tot jeugdwerk komt, zal 't vele moeilijkheden meebrengen en wat bereikt men, 't is immers alles toch maar van korten duur. Maar de bezwaren die zich in onze West voordoen zijn zeker niet krachtiger dan men ze treft in den loop der geschiedenis van het jeugdwerk in Europa. Maar gelukkig zijn er vèle Jeugdleiders, die de moeilijkheden overwegend, zoo stout zijn tot zich zelf te zeggen: En toch probeer ik het! 't Zijn degenen, die de tallooze gevaren zien, waardoor de jongemannen, vooral na 't verlaten der school, zijn omringd, 't zijn degenen die weten wat soms voor lectuur de jonge man in handen valt, die begrijpen wat in de groeiende begeerte van een jongeling door een film met haar lokkende platen en goedkoop entree kan worden teweeggebracht, degenen die gevolgen aanschouwden van omgang en vriendschap, van straatloopen en veelvuldig of laat cafébezoek, van verveling, zinnelijke gesprekken, prikkelende verhalen en gebrek aan afleiding bij de jeugd.

Deze edelmoedige menschen, die zich aan 't Werk der Jeugd willen geven, kwamen tot het besluit: „En toch probeer ik het“ omdat ze, de moeilijkheden die er zijn om te overwinnen — legden op de eene zijde van de weegschaal en op de andere zijde de gevaren waarvan onze jeugd moet gered worden. Deze gevaren zijn zoo zwaar en talrijk, dat de moeilijkheden die het Jeugdwerk meebrengt, daarbij vergeleken, licht en gering worden.

Bij een ernstig nadenken hierover vormt zich een besluit: men kan 't probeeren, neen, onze ernstige overtuiging als eerlijk mensch, dwingt ons, zooveel gevaren aanschouwend, van onze jeugd te redden of te behouden zooveel men kan, tot steun en eer van het familieven, van Kerk en Maatschappij in deze gewesten.

Zooals de moeilijkheden die het Jeugdwerk bedreigen over 't algemeen te groot zijn, dan dat één mensch ze kan overwinnen — daarom roepen wij alle leiders op tot samenwerking: zoo zijn ook de gevaren die de jeugd verleiden te veelvuldig, dan dat over 't algemeen een jongeman alleen staand, er geheel aan ontkomt — daarom roepen we alle jongemannen op tot samenwerking. En dit ideaal: samenwerking van het groot aantal leiders der jeugd op allerlei gebied, vereenigd met de samenwerking van dat groote aantal R.K. jonge mannen van heel het Vicariaat, dit elkaar wederkeerig steunen van leiders en leden, verwerkt zich tot een machtig R. K. leger van jonge enthousiaste kracht om het Vaandel van Christus Koning. In dezen geest heeft de Kerk steeds het recht opgeëischt te arbeiden aan het heil der Jeugd.

En dat werk aan de jeugd zal overvloedige vrucht voortbrengen, als 't bestaat in gezamenlijk gebed, een geregeld opwekkende of waarschuwende toespraak, onderricht in het geestelijke als tijdelijke, afleiding in buitenspel of clubgebouw. Gebed opdat de actie van binnen uit gevoerd wordt, opwekkende woorden die 't enthousiasme levendig houden, tijdige waarschuwing tegen gevaren, een verdieping van geloofskennis, een behartigen van de tijdelijke belangen der leden en gepaste afleiding door film, theather of sport — (waaraan zoo groote behoefte heerscht — er is een ontstellend gebrek aan afleiding voor de jeugd!) — in zulk een mate, dat men de jeugd iets goeds en aantrekkelijks biedt ter vervanging voor 't geen men den jongen man waarschuwt of ontzegt heen te gaan.

Alleen een dergelijke vaste arbeid aan de jeugd in haar geestelijke en tijdelijke belangen, in haar arbeid en vermaak, zal in stand zijn de moeilijkheden, boven beschreven, 't hoofd te bieden. Aldus werkt men niet voor korten tijd, maar voor de Toekomst en met succes. Men plaatse echter in den vermaakzoekenden tijd, waarin onze jeugd opgroeit, aantrekkelijke ontspanning wat meer op den voorgrond.

Antwoord aan den schrijver van „EEN NABESCHOUWING“

Daar ik door den onbekenden schrijver van het stuk onder dat hoofd, verschenen in de *Amigoe di Curacao* van den 26n dezer, persoonlijk aangevallen ben geworden, zie ik mij verplicht daarop weer terug te moeten komen.

De Heer Bakker kon 10 of 12 jaar geleden moeilijk geklaagd hebben „over de verschrikkelijk gevaarlijke woningtoestanden aldaar (op *Fleur de Marie*), allemaal houten huisjes vlak op elkaar gebouwd, die het grootst denkbaar gevaar bij brand opleverden“ om de eenvoudige reden, dat er toen een groot gedeelte van het verkaveld terrein van *Fleur de Marie,* waarvan ik een bouwplan heb, niet bebouwd was en toen op zeer weinig gehuurde grondjes meer dan één huisje stond. De Heer B. heeft zelf verscheidene bouwvergunningen voor het bouwen van houten huisjes op de Fl. de M. afgegeven en mij meer dan eens gezegd, dat ik, behalve op de voor wegen opengelaten gedeelten, kan laten bouwen zooals ik verkies.

Het geschil, dat ik met den Heer B. had, ging hoofdzakelijk over een door hem op het bouwplan geprojecteerden hoofdweg van 12 meter breedte, hoewel hij liever gewild had, dat de zijwegen „voor het verkeer“ een breedte van 5 meter, instede van 4 meter hadden. In hooger beroep heeft de Gouverneur de breedte van den geprojecteerden weg bepaald op 8 meter. Bij die gelegenheid is door mij de aandacht gevestigd geworden op het feit, dat de zijwegen op het bouwplan om de 24 meter doorkruist worden door wegen van 4 meter breedte, speciaal met het oog op brandgevaar.

Hoe kan de onbekende schrijver, wetende, dat er op het bovengedeelte van Fl. de M. een hoofdweg van 8 meter breedte en zijwegen van 4 M. breedte zijn, die met oog op brandgevaar om de 24 M. doorkruist worden door wegen van 4 Meter breedte en op het overige gedeelte de hoofdwegen 5 en 6 M. breedte hebben, schrijvende over brandgevaar in zijn stuk „Een Nabeschouwing“ vermelden:

„De gevaarlijkste plaats van allemaal is zeker wel *Fleur de Marie* op den berg van Scharlo. De laatste 15 of 20 jaar is die geheele berg met tientallen huisjes volgebouwd, dicht opéén, kris en kras door elkaar, bijna zonder wegen, straten of steegjes, zonder noemingswaardige afscheiding om zooveel mogelijke voordeel en profijt te trekken van elk plekje van het terrein“ en dan nog gaan beweren, dat die woorden geen aantijging zijn.

Omtrent de bewering „En de eigenaar stoorde zich verder aan niets en ging op dezelfde onverantwoordelijke wijze voort, die huisjes even dicht naast elkaar te bouwen. Wij kunnen voor de waarheid dier woorden instaan“, deel ik hierbij mede, dat ik op Fl. de M. geen houten huisjes heb laten bouwen, noch dicht naast-, noch ver van elkaar, doch alleen steenen en betonnen huisjes. De Heer Bakker heeft gedurende zijn verblijf op dit eiland zelf bouwvergunning aan de grondhuurders verleend om houten huisjes te bouwen.

Curaçao, den 28n Mei 1934.

De beheerder van Fleur de Marie.

Pl. F. de Haseth P. L.

Antwoord aan den Heer Ph. F. de Haseth PLzn.

De Hr. de H. tracht den waren staat van zaken te vertroebelen en te verdoezelen door veel om de zaak heen te praten, zoodat het den lezer niet gemakkelijk gemaakt wordt, de eigenlijke kwestie, waar het om gaat, helder voor oogen te houden.

Laten we dus enkele punten goed vasthouden.

1. Onze eenige bedoeling bij het schrijven van onze „Nabeschouwing“ is geweest de lezers en vooral ook het Gouvernement te wijzen op het groot gevaar voor brand en snelle uitbreiding van brand in de groote complexen van dicht op elkander gebouwde *houten* huizen. Als meest gevaarlijke punten noemden wij „Normandië“ en „Fleur de Marie“, dit laatste vooral ook om de geheel bijzondere reden dat het zoo hoog gelegen en zoo moeilijk te bereiken is

2. De Hr. de H. belieft ook nu weer ons art. een „aantijging“ te noemen (de Hr. de H. schijnt moeilijk personen van zaken te kunnen onderscheiden), niettegenstaande hij in zijn vorig stuk zelf toegaf, dat „de huisjes op Fl. de M. op sommige plaatsen wel wat te dicht op elkaar gebouwd waren“. — Juist dàt en niets anders hadden wij in verband met het groote brandgevaar beweerd. — Hij zelf zegt, dat in den boomtijd, de huurders van den grond eigenmachtig op de tusschen gelegen ruimten nog meer *houten* huisjes gingen bouwen, zoodat dus de huisjes nog dichter op elkaar kwamen te staan en het gevaar bij brand nog veel grooter werd. Ook in bovenstaand stuk tracht de Hr. de H. door veel er omheen te praten de bewijskracht van hetgeen ik beweerd had te verzwakken, doch feitelijk geeft hij het toch volkomen toe. Immers het gesprek van den Hr. Bakker, den toenmaligen Directeur van O. W., liep toen met mij over het groot gevaar van brand op Fl. de M. en dat hij daarom als minimumeisch gesteld had een heel breeden hoofdweg en breede tusschenwegen, om dat terrein bij brand beter toegankelijk te maken en het overslaan van het vuur naar den overkant van den weg zooveel mogelijk te beperken. De Hr. de H. wilde aan dien eisch niet toegeven. Waarom? dat zegt hij niet. De Hr. Bakker zeide mij dat de eigenaar van den grond geantwoord had, dat hij in dat geval veel te weinig terrein om te verhuren overhield. Dus uit puur eigenbelang. Wat blijkt nu? De Hr. de H. geeft toe, dat hij geschil heeft gehad met den Hr. Bakker. En waarover liep dat geschil? Over de breedte van de aan te leggen wegen. Dus precies hetzelfde als ik beweerd had. De Hr. de H., zeide ik, weigerde vlakaf aan den eisch van den Hr. te voldoen. De Hr. de H. zegt feitelijk precies hetzelfde, dat hij den eisch van den Hr. Bakker weigerde in te willigen, want *in hooger beroep* werd de breedte van den hoofdweg van 12 op 8 M. teruggebracht. Bewijst dit, dat de Hr. de Haseth gelijk had? In geene deele. Het bewijst alleen de kortzichtigheid van dien gouverneur, die het gevaar voor uitbreiding van brand te midden van al die dicht opeen gebouwde *houten* huisjes minder ernstig inzag dan de Hr. Bakker. Maar de toekomst zal nog moeten uitwijzen wie het aan het rechte eind had. Nu weigert het Gouvernement de drankvergunning in een *houten* huis, natuurlijk om het groote brandgevaar. Waarom durft het Gouvernement dan ook de consekwentie niet aan om het veel grooter gevaar van het gebruik van gasolinestoven (fornuizen) in houten huisjes en planken garages te verbieden?

De schr. zegt nog, dat de Hr. Bakker permitten heeft gegeven tot het bouwen van *houten* huisjes op die terreinen. Natuurlijk, dat kon de Hr. Bakker niet weigeren. Dat wordt *ook nu* nog niet geweigerd, omdat het ook nu nog niet radicaal verboden is. Wij hopen van ganscher harte, dat er nooit of nimmer een brand op Fleur de Marie moge uitbreken, want, de loop der gebeurtenissen zou dan de proef op de som leveren en bewijzen dat de Hr. de H. een hoopelooze zaak verdedigd heeft.

***

—o—

Noot van de Redaktie. Deze kwestie is nu over en weer ruim voldoende toegelicht. Wij sluiten hiermede het debat.

Boeteplechtigheid in St. Pieter.

Waarschijnlijk einde Mei.

Men schrijft ons uit Rome:

Men verwacht dat tegen het einde van de volgende maand, waarschijnlijk Zondag 27 Mei a.s. in de basiliek van St. Pieter in het bijzijn van den H. Vader een boeteplechtigheid zal plaats hebben, om God eerherstel te geven voor den smaad, welke Hem door militante godloochenaars wordt aangedaan.

Tijdens deze plechtigheid zullen niet alleen hymnen in de Latijnsche taal maar ook in de verschillende Oostersche talen gezongen worden.

Tusschen de hymnen zal afwisselend gebeden worden voor die landen, waarin de atheistische propaganda het felst is.

In de loggia van de H. Veronica, tegenover de Confessio, zullen de Passiereliekem worden uitgesteld.

Aan het slot van de plechtigheid zal de H. Vader zelf den zegen geven

Weer een priester in Rusland gefolterd.

Eenigen tijd geleden hebben wij melding gemaakt van het treurig levenseinde van den Russischen priester Trojgo, die zóó door de bolsjewisten gefolterd werd, dat hij ten slotte waanzinnig werd en in het begin van dit jaar in een krankzinnigengesticht overleed.

Even treurig is het lot van den Poolschen priester Paul Chomicz, die, naar eerst thans bekend wordt, eveneens krankzinnig is geworden en thans in een sanatorium te Leningrad wordt „verpleegd“.

Paul Chomicz, die een van de ijverigste zielzorgers was van de Poolsche kolonie in Leningrad, werd door het drijven der godloozen naar de Solowki-eilanden verbannen, waar hij naar lichaam en ziel onbeschrijfelijke smarten heeft moeten verduren.

In Juli 1932 werd hij naar Leningrad teruggebracht, waar hij tot 25 Juni 1933 in arrest werd gehouden. Tijdens de eerste vier maanden van zijn arrest verbood men hem de dagelijksche wandeling en iedere lectuur. Het weinige voedsel dat hij kreeg was nauwelijks te eten.

Het ondragelijkst was echter de geestesfoltering welke hij van de Gepoe te verduren had, welke onder leiding van den bekenden Christen-beul commissaris Pauker stond. Door allerlei dreigementen trachtte men den priester ertoe te bewegen zijn geloof te verloochenen, teneinde een frappant bewijs te verkrijgen voor de bolsjewistische stelling, dat „de godsdienst opium is voor het volk.“

Toen echter alle pogingen van de Gepoe-beambten vruchteloos bleven, nam de beruchte Pauker zelf den priester „in verhoor“, waarbij hij hem herhaalde malen met den dood bedreigde.

Ten gevolge van de onmenschelijke behandeling werd Paul Chomicz evenals de priester Trojgo volslagen krankzinnig. Desondanks werd hij kort daarna naar het concentratiekamp van Lodejno gezonden, waar hij gedwongen werd boomen te kappen. Zijn toestand werd ten slotte echter zóó onhoudbaar, dat men hem onlangs naar een zenuwinrichting te Leningrad heeft moeten vervoeren.

Kerk en Staat in Italië.

Het Vaticaan zeer voldaan over de samenwerking.

Naar de Romeinsche correspondent van de „Avvenire d'Italia“ meldt, is in het Vaticaan de troonrede, welke koning Victor Emanuel Zaterdag j.l. bij de opening van de Italiaansche kamer heeft uitgesproken, met levendige belangstelling door de radio beluisterd.

In het bizonder de passage, waarvan de eendrachtige samenwerking tusschen burgerlijke en kerkelijke autoriteiten werd gereleveerd en waarin gewezen werd op de groote beteekenis van de verzoening met het Vaticaan, is er met bizondere voldoening ontvangen.

Zeer voldaan is men in Vaticaansche kringen ook over de toespeling, welke de koning gemaakt heeft op de „groote plechtigheden van recenten datum.“

Zooals bekend, heeft de H. Vader in Zijn jongste toespraken meerdere malen zijn vreugde te kennen gegeven over den weerklank, welke de Heilige Jaarplechtigheden in de wereld gevonden hebben, en Zijne Heiligheid waardeert het dan ook ten zeerste, dat ook de koning van Italië bij een zoo voorname gelegenheid, als de opening van de wetgevende vergadering des lands, dezen weerklank heeft willen vertolken.

Niet minder beteekenis hecht men in Vaticaansche kringen aan de passage, waarin de Verzoening „het essentieele element der Italiaansche geschiedenis“ genoemd wordt. Hieruit blijkt, zoo zegt men, welk een groot gewicht de koning hecht aan deze gebeurtenis, welke vijf jaar geleden plaats had en welke steeds duidelijker blijkt te zijn, een van de grondslagen van de nieuwe orde, welke in Italië der Mussolini's bewind is doorgev en waardoor het Italiaansche volk, als de koning aan het slot van rede zeide, een steeds betere toeko tegemoet gaat.

Men brengt genoemde passages de troonrede in Vaticaansche krin in verband met soortgelijke verkla gen, welke Mussolini onlangs op vijfjaarlijksche fascistische assem heeft afgelegd en waarin hij verzel de, dat de godsdienstige eenheid kostbaar goed is van het Italiaans volk en dat degene, die een aanval die eenheid doet zich schuldig ma aan landverraad.

Slechts enkele weken na elkaar h ben dus het hoofd der regeering het hoofd van den staat eenparig beteekenis van het Katholicisme ge leveerd, niet alleen als episodisch schijnsel of als politiek hulpmid maar als een blijvend element in leven en in de geschiedenis van Italiaansche volk.

Het Vaticaan, dat niets nader het hart ligt, dan deze eendracht samenwerking tusschen burgerlijke geestelijke autoriteiten, waarop kon Victor Emanuel met zoo bizonde nadruk heeft gewezen, is hierover te zeerste voldaan.

Rooster van het wereldkampioenschap voetbal.

Achtste finale (27 Mei)		Kwart finale (31 Mei)		Halve finale 3 Juni	Finale (10 Juni)
Duitschland	5	Duitschland	2	Duitschland	
Belgie	2				
Argentinie	2	Zweden	1		
Zweden	3				
Nederland	2	Zwitserland	2	Cechoslovak.	
Zwitserland	3				
Cechoslovakije	2	Cechoslovakije	3		
Romenie	1				
Oostenrijk	3	Oostenrijk	2	Oostenrijk	
Frankrijk	2				
Hongarije	4	Hongarije	1		
Egypte	2				
Brazilie	1	Spanje	1	*	
Spanje	3				
Italie	7	Italie	1		
V. S. - Mexico	1				

*) De wedstrijd Spanje—Italië zal worden overgespeeld.

BEKENDMAKING.

Op Zaterdag 2 Juni zal door den PHOHIZENDER van de N.V. Philips Eindhoven een herdenkings-programma van den 300-jarigen band tussche NEDERLAND en CURAÇAO worden uitgezonden op een golflengte va 16.88 Meter, alsmede door den Rijkszender der PTT te Kootwijk o 16.3 Meter.

Deze uitzending zal door den Landsradiodienst worden doorgegeven voo het publiek op het Wilhelminaplein voor het Stadhuis.

Het programma is alsvolgt samengesteld:

1. Om 7.54 v.m. Curaçaotijd: Wilhelmus en Opening.
2. Om 8.04 „ „ : „VAN WEEK TOT WEEK“
   Causerie door den Heer L. Aletrino
3. Om 8.34 „ „ : FILMPRAATJE door D. J. Jordaan.
4. Om 8 54 „ „ : GRAMAFOONMUZIEK.
5. Om 9.04 „ „ : HERDENKING NEDERLAND - CURAÇAO

Aansluiting met de Ridderzaal te 's Gravenhage. Uitzending van de plechtig herdenking van het feit dat NEDERLAND en CURAÇAO 300 jaar EEN zij

(N.B. Deze uitzending is meer speciaal bestemd voor WEST-INDIË e wordt daarom hedenmiddag van 12.49 n.m. tot 2.19 n.m. herhaald.

1. Openingswoord door den Voorzitter der Commissie,
   den Heer P. L. de Kante
2. Liederen gezongen door de Haagsche onderwijzers Zangvereeniging
3. Herdenkingsrede, uitgesproken door Prof. Dr. L. Knappert.
4. Muziek door de Koninklijke Militaire Kapel.
5. Sluiting.
6. Om 10.34 v.m Curaçaotijd: Slotwoord, Wilhelmus.

Vervolgens SPECIAAL programma voor WEST-INDIË en AMERIKA o 16.88 Meter door den PHOHIZENDER:

1. Om 12.49 n.m. Curaçaotijd: Heruitzending van de plechtige herdenking in de Ridderzaal te 's Gravenhage ter gelegenheid van het feit „NEDERLAND en CURAÇAO 300 JAAR EEN“.
2. Om 2.19 n.m. Curaçaotijd: GRAMAFOONMUZIEK.
3. Van 2.34 tot 4.04 „ STADION-CONCERT (Openlucht-concert in het stadion-Amsterdam.) Onder leiding van Dr. WILLEM MENGELBERG Uit te voeren door: het Concertgebouw orkest, het Residentie-orkest, medewerking van: de Koninklijke Oratorium Vereeniging, de Christelijke Oratorium-Vereeniging, de R. K. Oratorium Vereeniging, het Toonkunst-Koor.

PROGRAMMA:

1.	Wilhelmus.	
2.	Piet Hein Rhapsodie	Dr. P. van Anrooy.
3.	9de Simphonie	L. van Beethoven.
4.	Compositie door	C. M. von Weber.

Einde.

Ontvangstresultaten worden gaarne ingewacht.

De Directeur van den Landsradio en Telefoondienst Alhier.

D. Molenkamp.

STALIN ANTE PORTAS.

Sovjet-Rusland staat, welwillend geïnviteerd, voor de deur van de Volkenbond. Indien er zooiets als een wereldgeweten bestond, zouden de volkeren zich vol afgrijzen moeten afwenden van de gezanten eener staatsmacht die — ongezien feit sinds de stichting van het Christendom en wellicht onbegrijpelijke godslastering zelfs voor heidenen uit de oudheid — niet slechts op loochening van God gebouwd is, maar als 't ware één machine is, gericht tegen den godsdienst in elken vorm.

Een groot deel van de zich beschaafd wanende wereld, die eerder een dolhuis lijkt dan een geordende samenleving, schijnt zich niet te bekommeren om het wereldschokkend feit van het bestaan eener macht, die de werkelijkheid benadert van de apocalyptische vizioenen. Zij meent, als zij het huidige Rusland erkent, abstractie te kunnen maken van het goddelooze en de menschelijke natuur beleedigende bolsjewisme, op dezelfde merkwaardige wijze, als Moskou haar verzekert dat de heerschers in het Kreml en de leiders der communistische internationale gansch verschillende, ja, van elkander onderscheiden personen zijn, die in twee sferen leven.

Men wéét, dat de sovjetstaat zich de vernietiging ten doel stelt van alles wat aan christelijke beschaving herinnert. Men weet, dat hij niet aarzelt tot dit doel desnoods millioenen Russen op te offeren als vliegen, zooals de Farao's ze offerden voor hun pyramiden en de oude Aziatische despoten hun slachtoffers optorenden als zoovele symbolen van hun wreede kracht.

Maar er is geld te verdienen in Rusland, althans men gelooft dat. En zoo de hel zelf een economische realiteit ware onder Satan's dictatuur, zouden sommige moderne heidenen onder de tegenwoordige leiders en heerschers, niet aarzelen uit zucht naar gewin hiermede een bondgenootschap aan te gaan.

Aan de leden van den in Genève zetelenden Volkenbond wordt verzocht normale betrekkingen aan te knoopen met den nieuwen „broeder," van wien men weet, dat hij hunkert naar het oogenblik dat hem in staat zal stellen al wat ons dierbaar is zoo grondig mogelijk te vernielen.

Men vraagt ons, uit naam van een nieuwe godin, die voor deze gelegenheid als de „Universaliteit" aanbeden wordt, diplomatieke relaties aan te gaan met Moskou. Liberaal en sociaal-democraat zijn op dit punt eensgezind: omwille van Genève mogen wij Rusland niet langer de hand weigeren, vooral niet, nu er misschien nog geld mee te verdienen valt ook.

Wij weten niet, wat de regeering doen zal, nu het vraagstuk zich in tegenstelling met vroeger in geheel nieuwen vorm aan haar voordoet. Onnoodig schijnt ons, haar te wijzen op de gevaarlijke gevolgen van practischen aard, die een eventueele erkenning mee kan brengen. De opeenvolgende Regeeringen hebben dit gevaar herhaaldelijk omschreven.

Maar hieraan wilden wij toch wel herinneren: ons volk moge dan de negotie altijd naarstig hebben beoefend, het heeft ook de religie steeds lief gehad. Den moreelen schok, dien duizenden gewetens zullen ondervinden, als onze Koningin een gezant moet ontvangen, die geloofsbrieven van den heer Stalin toont, moet men waarlijk niet gering achten.

Een zeer groot deel van ons volk is reeds niet al te diep overtuigd van het nut van het lidmaatschap van den Volkenbond. Indien daarbij komt, dat óm dat lidmaatschap Rusland moet worden erkend, zal veler ontluikende liefde spoediger dan men denkt verkillen.

Het liberale „Handelsblad", dat erkenning van Rusland bepleit, schrijft ten aanzien van de spelling: „Niet zoo'n haast a. u. b.!" Mogen wij voor onze christelijke natie het festina lente — en meer dan dat — aanbevelen inzake relaties met een macht, die de vernietiging van allen godsdienst nastreeft als haar hoogste ideaal en die een blijvende bedreiging vormt voor de meest verheven waarden?

Maasbode.

BERICHTEN.

Kerknieuws.

Aan het hoofd van dit blad vindt men den brief van Z. H. Exc. Mgr. Verriet waarin het Heilig Jaar ook voor Curaçao wordt afgekondigd. De voorwaarden om den Jubilée-aflaat te verdienen kunnen het geheele jaar door vervuld worden, maar voor degenen, die van dit voorrecht willen genieten gedurende het adoratiefeest in hun parochie zijn de condities vereenvoudigd.

Bij het verschijnen van dit blad zullen de adoratiefeesten in de Kathedrale Kerk in vollen gang zijn. Wij herinneren er nog even aan dat morgen Algemeene Communie is voor de geheele parochie en dat 's avonds (dus Zondag-avond) *Pontificaal Lof*, preek van den Eerw Pater B. KRANWINKEL, en *processie* zullen worden gehouden tot sluiting van het adoratiefeest.

Conferentie voor mannen.

Ook de conferentie die Monseigneur Maandag avond ll. voor de mannen gehouden heeft in de Kathedraal, konden wij niet bijwonen. Wij hoorden echter dat de opkomst der mannen uitstekend was en dat allen opgetogen waren over de preek door Monseigneur gehouden.

La Cruz schat het aantal aanwezigen op 450.

Feest v. h. H. Hart.

Het is zeker wel eenig in de geschiedenis der Liturgische feesten dat Christus zelf een dag aanwijst waarop Hij bijzonder wil geëerd worden.

Dit is het geval met het feest v. h. H. Hart, hetgeen zooals men weet door den Zaligmaker Zelf gevraagd is aan de H. Maria Margareta.

Op den Vrijdag die het octaaf v. h. H. Sacrament volgt, wil de goede Jezus van allen die Hem liefhebben een bijzondere hulde, en eerherstel ontvangen.

Laten wij aan deze Goddelijke uitnoodiging gehoor geven en op den feestdag van het H. Hart Hem op een bijzonder wijze komen aanbidden, dáár waar zijn liefde heel in 't bijzonder tot uiting komt in het H Sacrament des Altaars.

In dank Ontvangen.

Van de R. N. S. S. Co. Curaçao, een lijst van de stoombooten die in de maand Juni onze haven zullen aandoen. In het geheel zullen 36 steamers in Juni onze haven aandoen.

* * *

Van de Redactie van *Hou en Trouw* het gunstig bekende maandblad voor de Jeugd, dat wij gaarne aanbevelen om zijn uitstekende vorm en inhoud.

Bericht.

De Curaçaosche radio-vereeniging deelt ons mede, dat zij wederom een radio-concert voor den microphoon aan boord van het M. S. „Colombia" zal geven op Zondag 3 Juni a.s. van 11 tot 12 uur v. m. met medewerking van de muziekvereeniging „Ido" en eenige solisten. Golflengte 250 M. of ± 1200 Kilocycles.

Onzen dank voor de mededeeling.

Roxy.

Wij konden tot onzen spijt niet tegenwoordig zijn bij de liefdadigheidsuitvoering in Roxy, gehouden ten voordeele van de slachtoffers v.d. brand op Normandië. Wij danken echter voor de ontvangen uitnoodiging en wenschen den Heer J. R. Boskaljon en zijne artisten van harte geluk met het behaalde succes.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL

maakt hierbij bekend, dat de navolgende verzoeken om inlichtingen bij haar zijn binnengekomen:

Marcel Kurtz Corp., 15 West 36 street, New York, N.Y., zoekt importeurs van dames-mode-artikelen;

Zarf-Werk, Franz Zschenderlein, Werdau-Leubnitz, Sachsen, zoekt importeurs van machinerieën en auto's;

Kishigami Katoh & Co., No. 39 Kanocho 5 chome, Kobe, Japan, zoekt importeurs van Japansche goederen.

Nishikawa & Co, Ltd., No. 52 Kita 1 - chome Kamifukushima, Osaka, Japan, zoekt importeurs van schoenen en katoenen goederen;

Trachsler, San Feliu de Guinols, Cataluña, España, zoekt vertegenwoordiger of commissionairs in kurk;

Attard & Agius, No. 25 Lascaris Wharf, Malta, zoekt importeurs van Malta-aardappelen en uien;

Lung Kai Bros, No. 222 Tung Choi street, Kowloon, P.O.B. 54, Hong-Kong, zoekt importeurs van katoenen ondergoed;

The British Manufacturers' Export Bureau, No. 73 Southampton Row, Londen, zoekt agenten voor Britsche producten;

N.V. Industrie en Handel Mij, v/h P. Dassen, P.O.B. 51. Maastricht, zoekt importeurs van haarvilten heerenhoeden.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met de betrokken firma in verbinding te willen stellen.

Bridge-match.

Zooals men reeds uit de andere plaatselijke bladen heeft vernomen hebben de Heeren Dr. Oduber, Dr. Feher en gezellen de overwinning behaald op hunne tegenstanders te Caracas in de Bridge-match aldaar gehouden, zoodat Curaçao met eere de zilveren beker heeft gewonnen, die Mevrouw van Slobbe - van Schendel welwillend beschikbaar hield voor de winnende partij.

Onze gelukwenschen.

De Magdalena los.

Maandag l. l. vroeg in den namiddag verspreidde zich het nieuws, dat de *Magdalena* los was.

En onmiddellijk daarna hoorde men, dat het schip reeds naar de Caracasbaai gesleept was.

Hier is een minutieus onderzoek begonnen naar den toestand van het het schip. De resultaten zijn bevredigend, zoodat over eenige dagen het schip hoogstwaarschijnlijk op eigen kracht naar Hamburg zal kunnen vertrekken.

Onze hartelijke gelukwenschen aan de Heeren Agenten van de H.A.P.A.G., aan de maatschappij *Merritt-Chapman & Lindsay* Ltd. onder wier energieke en zaakkundige leiding de gevangene bevrijd is en aan de bemanning v. d. sleepbooten Willet, Killerig en See Falke, die onder leiding van Kapitein Tooker het werk hebben tot standgebracht.

Ongeval met doodelijken afloop.

Op de plantage San Michiel is bij het jagen een kind, dat bezig was met hout sprokkelen per ongeluk door een schot hagel getroffen.

Den volgenden dag is het jongetje in het hospitaal gestorven.

De jager treft geen schuld, daar hij absoluut niets afwist van de aanwezigheid van het kind daar ter plaatse.

Goede Reis.

Naar wij vernemen is Dr. W. H. Winkel deze week Donderdag per Ms Cordillera wegens ziekte met een verlof van drie maanden naar Holland en Zuid-Frankrijk vertrokken.

Wij wenschen Dr. Winkel een aangename reis, voorspoedig herstel en behouden terugkomst.

De Heer A MUHLENFELD, die aangewezen is om aan het hoofd van de Afdeeling West-Indische Zaken aan het Departement Koloniën te staan, zal van 4 Juni tot 18 Augustus a. s. Curaçao bezoeken teneinde dit gebiedsdeel te leeren kennen.

De Heer Muhlenfeld is zooals men weet de opvolger van den Heer Roulin Couquerque.

Fanfare „Scherpenheuvel"

Uitvoering op Zondag 3 Juni s'avonds om 8 uur op 't Brionplein.

PROGRAMMA.

1. Odeon marsch A. Tierolff.
2. Simplicité Fantaisie L. Vermaelen
3. Sei nicht bös? Walzer von W. Lüdecke.
4. Rimaartowe. Tuba solo. Gadenne.

PAUZE.

5. Drenthina Marsch A. Kappert.
6. Da liegt Effekt drin Marsch W. Lüdecke.
7. Lang ist's her Marsch-Potpourri W. Lüdecke.
8. Nederland in Lied en Dans. Fantaisie-Potpourri. J. Oomes.

De honderd duizend.

Neen, nu eens niet een lot uit de loterij, maar enkel over het feit, dat de Firma Mensing & Co., Agenten van de bekende Heineken's fabrieken, dezer dagen de honderd duizendste kist „Heinekens" aangekregen hebben. Dat wil dus zeggen, dat in de tijd van 6 à 7 jaren 7.200.000 fleschjes „geplaatst" zijn.

We hebben ons de moeite getroost dit getal even te realiseeren: Zou men die 7,2 millioen fleschjes gewoon in één rij naast en tegen elkaar zetten, dan kwam men tot de respectabele lengte van 468 Km., ofwel: viermaal de afstand Willemstad — Oranjestad (Aruba).

Zonder iets af te willen dingen op de kwaliteiten van andere, hier verkochte, biersoorten, meenen we toch te mogen zeggen dat het Heineken's bier hier zoowel figuurlijk als letterlijk „getapt" is.

Een gelukwensch aan de betrokken firma's met de succesvolle verkoop is hier zeker op haar plaats.

W. H. Winkel,
Arts.

p.p.c.

a/b M.S. „CORDILLERA".

De Heer en Mevrouw

Ant. V. Argus--Curiel

geven met vreugde kennis van de geboorte van hun dochter

Jalna Zillah.

Curaçao 28 Mei 1934.

RADIONIEUWS.

K.
K.R.O.
O.

PHOHI - UITZENDING

Op Zondag, 3 Juni.

Van 15.00 — 16.00 uur A. T.

Op golflengte 16.88 M.

1. Pausmarsch
2. 50 years of song door het Londen Palladium orkest (Gramofoonmuziek)
3. Technisch praatje
4. a. Musik musz sein — Hans May door Hans Bund en zijn orkest
   b. Oberbayerische Ländlergrüsse door Alfred Beres en zijn orkest (Gramofoonmuziek)
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
6. Van en Voor de Missiepost
7. a. Traumbilder — Lumbye
   b. Lustige Wien — Meisel door Ferdy Kauffman en zijn orkest (Gramofoonmuziek).

op Zondag, 10 Juni.

1. Pausmarsch
2. Mondnacht auf der Alster, wals — O. Fetras door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer
3. Medische Causerie
4. On a steamer coming over — Handman door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer
5. De wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
6. Van en Voor de Missiepost
7. a. Gibt's im Radio Tanzmusik — W. Kollo
   b. The Londen fire Brigade — L. Towers door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer.

AMSTERDAM-CURAÇAO door de lucht.

EEN TRAJECT VAN 13.400 K.M.

Sprong over den Oceaan van Dakar naar Port Natal.

MET EEN FOKKER F 18 DER K.L.M.

Bij gelegenheid van den Amsterdamschen Luchtvaart-avond deed de heer Plesman mededeeling van het voornemen der K.L.M. om ter gelegenheid van de 300 jarige herdenking der vereeniging van Curaçao met Nederland, een vliegtuig naar West-Indië te zenden. De indruk was, dat het vliegtuig vervoerd zou worden per scheepsgelegenheid.

Naar wij thans vernemen heeft de K.L.M. het plan, het vliegtuig door de lucht naar Curaçao te zenden. Gebruikt zal worden een der F. 18 vliegtuigen der maatschappij, van hetzelfde type dus als de „Pelikaan." Het toestel, dat verstelbare schroeven krijgt, zal worden voorzien van extra benzine-tanks, die reeds bij de Fokker-fabriek te Amsterdam in de maak zijn. Aangaande de bemanning van het vliegtuig, is nog geen beslissing genomen.

De route, die het K.L.M.-vliegtuig op zijn reis naar West-Indië zal volgen, gaat van Amsterdam naar Zuid Frankrijk. Dan via de Golf van Lion langs de Spaansche kust tot Gibraltar en verder langs Afrika's westkust tot Dakar in Senegal. Tot Dakar is dit een afstand van 5400 K.M., die in twee of zoo noodig drie dagen kan worden afgelegd. Dan volgt de groote sprong over den Atlantischen Oceaan, de étappe van Dakar tot Port Natal in Brazilië. Dat zijn 3025 K.M., die in ononderbroken vlucht moeten worden afgelegd. Verder gaat de route naar Paramaribo, wat weer 3000 K.M. is, terwijl de afstand van Paramaribo naar Willemstad op Curaçao, 2000 K.M. bedraagt. De totale afstand komt dus op ruim 13400 K.M.

De route.

Het merkwaardige van deze route is, dat ze, van Nederland tot dicht bij Curaçao, reeds door vliegtuigen in geregelden dienst wordt gevolgd. De route naar Zuid-Frankrijk is een reeds lang bevlogen luchtweg, waarop bovendien elke week de vliegtuigen van den Holland-Indië dienst verkeeren, in den winter althans. De route tusschen Zuid-Frankrijk en Dakar wordt reeds jarenlang bevlogen door de Aéropostale, sedert kort Air France geheeten. Op de Oceaanroute naar Natal opereeren sedert het begin van dit jaar de Dornier „Wal"-vliegbooten van de Duitsche Luft Hansa, die echter ravitailleeren bij het midden op den Oceaan gestationneerde schip „Westfalen". In Natal weer raakt men de lijn van de Pan American Airways, die ook over Paramaribo gaat en verder rondom de geheele Caraibische zee voert; naar het Zuiden bedient deze geweldige Amerikaansche luchtdienst Brazilië en Argentinië en aan de Westzijde van Zuid-Amerika Chili, Peru, Eucuador en Columbia. De vliegtuigen der Pan American Airways, die langs Zuid-Amerika's Oostkust en rondom de Caraibische zee opereeren, zijn echter amphibie-booten, die op het water starten en landen, en na de landing op de inmiddels omlaag gedraaide wielen tegen een helling het droge op taxiën. De K.L.M. is nog doende inlichtingen in te winnen aangaande de mogelijkheid, om langs de route naar Willemstad te landen met landvliegtuigen.

Geen waagstuk meer.

Technisch is de vlucht die de K.L.M. zich voorstelt te maken, zeer wel uitvoerbaar. Tot Dakar biedt ze toch geen groote moeilijkheden. De bijzondere beteekenis van de vlucht zit natuurlijk in den sprong over den Atlantischen Oceaan. De voorgenomen vlucht is echter in de richting Oost naar West geenszins meer als een waagstuk te beschouwen. Sedert de Portugeezen Cabral en Coutinho door hun tocht tusschen 30 Maart en 16 Juni 1922 den luchtweg over de equatoriale zone van den Atlantische Oceaan, — zij het met gebruikmaking van drie Fairey-water-vliegtuigen, want twee toestellen werden bij de landing nabij de aan de rots gelegen eilanden, hopeloos gekraakt, — sedert deze Portugeezen den luchtweg naar Zuid-Amerika baanden, is er wel een en ander veranderd, veranderd ten goede.

Sinds die eerste vlucht zijn reeds dertig vliegtuigen van Europa of Afrika's kust uit, naar Zuid-Amerika gevlogen. Zoowel land- als watervliegtuigen en zoowel bemand door een bestuurder-solo, als door verscheidene personen. Zoo had de Do-X, die begin Juni 1931 van Afrika's Westkust naar Natal vloog, 13 man aan boord, terwijl de Couzinet „Arc en Ciel", een Fransch vliegtuig, gezagvoerder Mermoz, op z'n vlucht in Mei 1933 7 man aan boord had.

In Januari 1931 vloog Balde met zijn eskader Savoia-vliegbooten naar Brazilië, elke boot met 4 man bemand.

Vergeleken bij al die geslaagde vluchten, is het aantal mislukkingen gering te noemen. Het eerste slachtoffer, dat het Zuidelijke gedeelte van den Atlantischen Oceaan vroeg, was het Fransche dubbel-motorige Farman „Goliath" — landvliegtuig, bemand door de Saint Roman en twee metgezellen. Zij startten 5 Mei 1927 te St. Louis in Senegal, doch verdwenen spoorloos.

Zoo ook de avontuurlijke Duitsche vlieg-instucteur Gunter Wirtschaft, die 20 Juli 1933 op een Siemens Klemm-sportvliegtuig van Dakar vertrok eveneens met Natal als bestemming. Van het eskader van Balbo gingen twee vliegbooten reeds kort na het vertrek van Bolama verloren. Een vloog in brand, waardoor alle vier de inzittenden om het leven kwamen.

De andere moest weer op het water terug, waarbij een der booten werd vernield, en de daarin gezeten werktuigkundige werd gedood. Twee vliegbooten maakten een noodlanding midden op den Ocean. Doch konden op sleeptouw worden genomen. Een dezer beide booten ging, na met succes over een afstand van 1400 K. M. te zijn gesleept, door een verkeerde manoeuvre verloren.

De gunstige passaatwind.

Dat zoovele vluchten over het zuidelijk gedeele van den Atlantischen Oceaan slaagden, in tegenstelling met de vluchten over het Noordelijke gedeelte van den groten plas, is toe te schrijven aan de richting van den vrij krachtige passaatwind, die de vluchten van Oost naar West zeer begunstigt, de tochten in tegenovergestelde richting daarentegen bemoeilijkt. Dit laatste blijkt duidelijk hieruit, dat eerst eind 1931, toen reeds vele vluchten naar Zuid-Amerika waren volbracht, de Australiër Bert Hinkler er als eerste in slaagde solo van West naar Oost te vliegen. Later zijn nog enkele vluchten in dezelfde richting volbracht. En thans als regel door de vliegbooten der Luft Hansa, die het voordeel hebben midden op den Oceaan in de „Westfalen" een mogelijkheid voor het innemen van benzine te vinden.

Meer echter bijna nog dan door den passaat-wind werdt het luchtverkeer over het Zuidelijk gedeelte van den Oceaan begunstigd door de weersgesteldheid, die aanmerkelijk beter is dan op de Noordelijke route. Die betere weersgesteldheid verklaart ook het gunstig verloop der Zuid-Amerikavaarten van de „Graf Zeppelin".

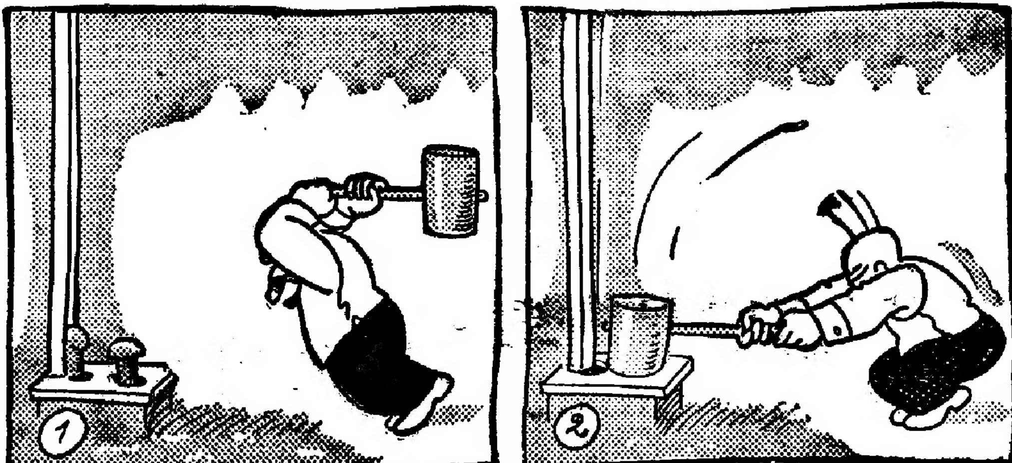
De passaatwind vormt echter geen onoverkomelijk bezwaar meer om ook van West naar Oost te vliegen, doordat de snelheid der moderne vliegtuigen grooter is dan weleer en ook de werkingsfeer belangrijk is toegenomen.

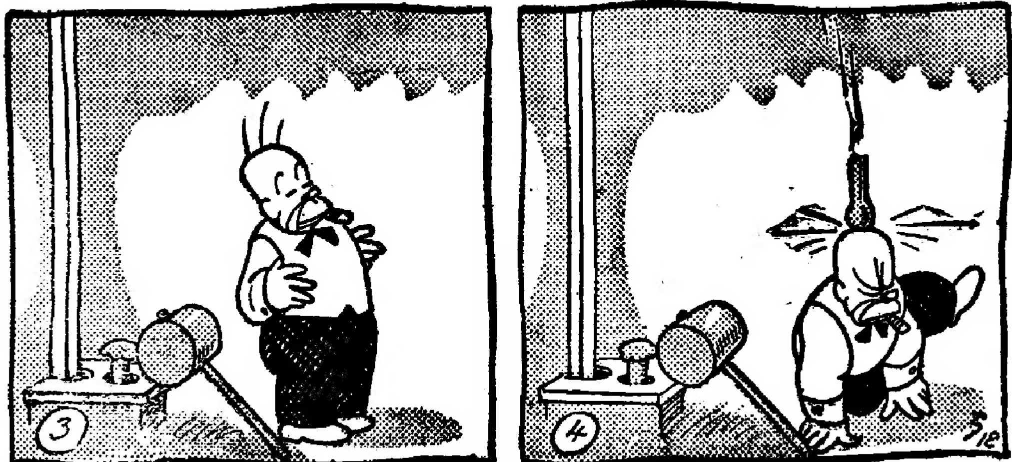
Voor een geregeld verkeer met land-vliegtuigen is de zuidelijke route echter nog niet geschikt.

Of het in het voornemen ligt met het vliegtuig der K. L.M. weer naar Europa terug te vliegen, moet worden betwijfeld. Een terugtransport per schip zou veiliger zijn. Niet buitengesloten is, dat het toestel in West-Indië blijft. Doel van den tocht is immers ook, in West-Indië een begin te maken met het vestigen van een Nederlandsch luchtvaartbedrijf, waarmede we reeds al te lang hebben gewacht.

Het plan van wijlen luit. van Onlangs.

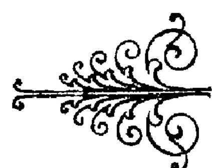
Wanneer de voorgenomen vlucht der K. L. M. naar Curaçao uitvoering zal vinden, zal een plan verwezenlijkt worden dat betrekkelijk oud is. Reeds in 1927 was de militaire vlieger Lt. van Onlangs — die later als K. L. M. bestuurder met de „Ooievaar" te Bangkok het leven verloor — doende, belangstelling en steun te vinden om op een driemotorige Fokker, met Il. Van Weerden Poelman als eersten bestuurder, naar West Indië te vliegen. Zijn plan mocht echter niet den steun vinden, die noodig was. Hetgeen zich wel eenigszins laat verklaren. Immers Oceaanvluchten hadden in 1927 een kwaden roep, terwijl de vliegmotor nog niet de groote betrouwbaarheid had bereikt, waarop deze thans kan bogen. 't Is die weldoende betrouwbaarheid, die mede den grooten veiligheidsfactor vormt, die voor een onderneming als de voorgenomen vlucht naar Curaçao, een eerste vereischte is.

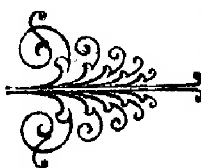

Adamson's krachttoer.

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd - Uitslagen

1ste klasse	BISMARCK	—	TRANSVAAL	: 0—1 (onder protest Bismarck)
	GO AHEAD	—	VOLHARDING	: Afgelast
Res. 1ste klasse	R. C. C. 2	—	TRAPPERS 2	: 0—0
2de klasse	AJAX	—	JOHAN MAURITS	: 3—1

Stand Competitie-wedstrijden per 27|5|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
ASIENTO	6	5	0	1	10	4	10
R. C. C.	6	4	1	1	13	5	9
BISMARCK	7	3	2	2	7	4	8
TRAPPERS	7	3	2	2	9	6	8
HERCULES	6	2	2	2	4	2	6
VOLHARDING	6	3	0	3	14	8	6
TRANSVAAL	6	2	1	3	4	5	5
GO AHEAD	5	0	2	3	2	7	2
HERMANDAD	7	1	0	6	4	26	2
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	5	4	1	0	23	1	9
TRAPPERS 2	4	1	3	0	4	3	5
TRANSVAAL 2	2	1	1	0	4	3	3
VOLHARDING 2	3	1	1	1	2	3	3
* BISMARCK 2	3	2	0	1	5	5	2
ASIENTO 2	4	1	0	3	4	9	2
HERCULES 2	4	1	0	3	4	10	2
HERMANDAD 2	3	0	0	3	1	11	0
2de klasse							
AJAX	6	5	0	1	11	2	10
D. D. V. O.	4	3	0	1	7	3	6
SCHERPENH.	4	2	1	1	4	3	5
JOHAN MAURITS	5	2	0	3	6	10	4
ATLETICO	5	1	2	2	2	4	4
OLYMPIA	5	1	1	3	6	11	3
DE RUITER	5	1	0	4	3	6	2
Res. 2de klasse							
AJAX 2	3	2	0	1	6	1	4
D. D. V. O. 2	2	2	0	0	5	1	4
JOH. MAURITS 2	1	0	1	0	0	0	1
ATLETICO 2	2	0	1	1	0	4	1
DE RUITER 2	2	0	0	2	1	6	0

* 2 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April l.l.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

3 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse
BISMARCK — R. C. C.
4.45 precies
Scheidsrechter: Beltram
Grensrechters: Schouwé, Doezie

DE HOOP
Res 1ste klasse
ASIENTO 2 — VOLHARDING 2
4.45 precies
Scheidsrechter: Elfrink.

2de klasse
ATLETICO — D. D. V. O.
3.30 precies
Scheidsrechter: de Jongh

Res. 2de klasse
AJAX 2 — JOHAN MAURITS 2
3.30 precies
Scheidsrechter: Dirkzwager

SCHERPENHEUVEL
2de klasse
DE RUITER — SCHERPENHEUVEL
4.30 precies
Bus van Rio Canario om 3.45 p.m.
Scheidsrechter: Sijlbing

De aandacht van clubbesturen wordt er speciaal op gevestigd dat de bus die bij wedstrijden op Scherpenheuvel de spelers vervoert, **uitsluitend** ter beschikking is van: spelers, reserves, scheidsrechter en grensrechters, Bonds- en club-officials, doch **niet** van toeschouwers.

10 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse
HERMANDAD — TRANSVAAL
4.45 precies
Scheidsrechter: Jesurun

2de klasse
D. D. V. O. — OLYMPIA
3.30 precis
Scheidrechter: Ramos

DE HOOP
1ste klasse
GO AHEAD — VOLHARDING
4.45 precies
Scheidsrechter: Kranenburg

Res. 1ste klasse
BISMARCK 2 — TRAPPERS 2
3.30 precies
Scheidsrechter: Schouwé

RIO CANARIO
SHELL Olympiade
ASIENTO - MARACAIBO.
Aanvang: 4.30 p.m.
Scheidsrechter: Eugenio

17 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse
ASIENTO — R. C. C.
4.45 precies
Scheidsrechter: Beltram
Grensrechters: Corsica, Wix

DE HOOP
1ste klasse
GO AHEAD — TRAPPERS
4.45 precies
Scheidsrechter: Fräser

Res. 1ste klasse
R. C. C. 2 — TRANVSAAL 2
3 30 precies
Scheidsrechter: Kranenburg

Res. 1ste klasse
HERMANDAD 2 — VOLHARDING 2
3.30 precies
Scheidsrechter: Schouwé

SCHERPENHEUVEL
2de klasse
J. MAURITS — SCHERPENHEUVEL
4.30 precies
Bus van Wilhelmina plein om 3.45 p.m.
Scheidsrechter: Jesurun

De aandacht van clubbesturen wordt er speciaal op gevestigd dat de bus die bij wedstrijden op Scherpenhuevel de spelers vervoert, **uitsluitend** ter beschikking is van: spelers, reseves, scheidsrechter en grensrechters, Bonds- en club-officials, doch **niet** van toeschouwers.

24 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse
HERCULES — VOLHARDING
5.05 uur precies
Scheidsrechter: de Jongh
Grensrechters: Schouwé, Barendsma

DE HOOP
Res 1ste klasse
ASIENTO 2 — HERMANDAD 2
4.45 precies
Scheidsrechter: Manuel

1ste klasse
GO AHEAD — TRANSVAAL
4 uur precies
Scheidsrechter: Corsica

Res 1ste klasse
BISMARCK 2 — R. C. C. 2
3 30 precies
Scheidsrechter: Dijk

In- en afschrijvingen van 22 t.m. 28 Mei '34.

Ingeschreven:

WERKENDE LEDEN.

„VOLHARDING" P. B. Flores, Fleur de Marie 53 per 25-5-1934
R. Thielman, Langestaat 70 „ „
F. Filander, Breedestraat 41 „ „
R. Polonia Surinamesteeg 12 „ „

„D. D. V. O." J. Alvares, Wichi 21 per 26-5-1934

Gewone Leden op Werkende Leden.

„VOLHARDING" R. Fray Charoweg No 22 per 25 5-1934
A Victoria Sardinensteeg 43a „ „

Eere Leden.

„HERMANDAD" T. C. W. Michaëlis Kapitein Commandat der Mariniers per 25-5-1934

Afgeschreven:

Werkende Leden:

„VOLHARDING" A. Leito, Charoweg 232, per 25|5 — 1934

Gewone Leden:

M. Martines, Atlasstraat 10
J. P. Pieters, Loodskantoor } per 25|5 — 1934.

Scheidsrechters-Commissie.

Op eigen verzoek van de ledenlijst afgevoerd: P. Ridderplaat.

Aangesloten vereenigingen worden dringend verzocht bij wedstrijden minstens 1 goed opgepompte bal mede te brengen.

Spelregels- en Protestcommissie.

Protest No. 3 ingekomen, inzake den wedstrijd Bismarck-Transvaal gespeeld op Zondag, 27 Mei j.l.

Het Bestuur.

INGEZONDEN.

Onze eerste klassers in de wedstrijden om het Kampioenschap 1934.

ASIENTO De club die als 6de op de ranglijst stond op het eind van het vorige seizoen heeft nu 11 Zondagen achtereen de eerste plaats bezet in deze competitie. Tot nu toe is slechts één wedstrijd verloren, hetgeen duidelijk haar sterkte weergeeft. Is zeer zeker op dit oogenblik een der meest gevreesde concurrenten om het kampioenschap. De spelers die zich in de gespeelde wedstrijden onderscheidden zijn: de Wolf, Nieuwenhoff, Kroon, Hendriks en Oomen.

R. C. C. Is verbazend vooruit gegaan in de laatste maanden. Beschikt over spelers van uitstekende kwaliteit, die evenwel nog zeer jong zijn. Haar voorhoede is op dit oogenblik vermoedelijk de meest gevreesde. Vos, Napoleon, Prince, Suarez, Schouten en Leers Jr,. zijn watervlugge voorspelers met een flinke dosis energie en zeer scholvaardig. Het geheel heeft dit seizoen den indruk gevestigd van zeer solied te zijn.

Slechts de middenlinie dient nog eenigszins vesterkt te worden. De wedstrijd tegen „Trappers" werd verloren en tegen „Go Ahead" werd gelijk gepeeld. Gewonnen werd van „Transvaal", Volharding" „Hermandad" en „Hercules". Het zou ons niets verwonderen als ze dit seizoen kampioen werd.

BISMARCK Gevaarlijke pretendent. Speelde gelijk tegen „Trappers", „Go Ahead" en „Transvaal" (uitslag was 1 — 0 voor „Transvaal", doch gezien het feit dat dit doelpunt uit een „opzettelijke hands" geboren werd zal het ongetwijfeld door de Protest-Commissie, bij eventueel protest, worden vernietigd) en verloor de wedstrijd tegen „Asiento". Zooals het zich thans laat aanzien, de zullen Pietermaaische rood-groenen een flink woordje meespreken op het eind van dit jaar, als het gaat om de grootste voetbaleer van Curaçao. De beste spelers zijn Ruiz, Davelaar en Cecilia, links-center- en rechtshalf respectievelijk. Zij beschikt evenzoo over een behoorlijk achtertrio. Een speler die zich meer en meer gaat onderscheiden is de linksback Pieters. De voorhoede laat eenigszins te wenschen over. Men begrijpt elkaar dikwijls niet goed en schiet o. i. te weinig. Getracht moet worden enkele goede schutters te vormen.

TRAPPERS. Geeft den indruk niet zoo sterk te zijn als het vorig jaar. Zal echter niet gemakkelijk geklopt worden vanwege het soliede verdedigingswerk van Jacob (spil), Abad (rechtshalf), Maduro (linksback) en Confesor (keeper), die de zuilen vormen waarop het heele „Trappers"-elftal steunt. De voorhoede is sedert het vorige seizoen sterk achteruit gegaan, zóó zelfs, dat besloten moest worden Wilsoe, die vroeger met succes de rechtsmiddenplaats bezette, in de voorhoede te plaatsen. De voorspelers schijnen „uitgespeeld". Loom en traag geven zij den indruk van niet zeer actief te zijn. Jong bloed in de voorhoede zal zeker zijn uitwerking niet missen. Escobar is nog de snelste van de vijf, doch weinig productief, gezien zijn zwakke schot. Wij hopen de zwart-witten weer eens in hun vroegere vorm terug te zien.

HERCULES die voor het eerst mededingt in de competitie 1ste klasse, heeft tot nu toe een heel goed figuur geslagen. Verloren werd van „Bismark" (1—0) en „R. C. C." (1—0), gelijk gespeeld tegen „Transvaal" en „Trappers" en gewonnen van „Go Ahead" en „Hermandad". De komende wedstrijden kunnen met optimisme worden tegemoet gezien. De spelers zijn jong, energiek en veelbelovend. Op de voorgrond treden: Keeper Pinedo, rechtsback Weber en de binnenspeler Evertsz.

VOLHARDING De „Old Strong" maakt tegenwoordig een zwaren tijd door. Wij weten niet precies waar het aan ligt. Wel is waar heeft een der beste spelers bedankt bij den aanvang van het seizoen, doch één speler kan en mag niet zooveel gewicht in de schaal leggen. Van de 6 wedstrijden zijn er 3 verloren (Asiento, Bismarck en R. C. C.) en 3 gewonnen (Trappers, Transvaal en Hermandad) Het elftal rammelt o. i. De meest prominente figuren zijn nog steeds: Meerens, A de Castro, Clement en Laurens. „Keep strong boys", de weg die gij nog te bewandelen hebt ligt vol voetangels en klemmen, doch doet dat met „volharding". Doet Uw naam eer aan. Kweekt nieuwe spelers en tracht Uw spel op hooger peil te brengen, op het peil waarop het voor eenige jaren stond.

TRANSVAAL Kampioen 1933. Verloor reeds 3 wedstrijden (Trappers, Volharding en R. C. C.), won er eentje (Asiento) en speelde gelijk tegen Hercules en Bismarck. Dat zij die wedstrijden verloor is hoofdzakelijk te wijten aan het feit dat zij bij geen enkele er van volledig opkwam, dit met het oog op geblesseerde spelers. Is een club waarmede de andere wel degelijk rekening dienen te houden. Bewees dit reeds tegen Asiento, die tot Zondag, 20 Mei, nog ongeslagen was. Valies, Nahar, Naaldijk, Man-A Sang, de Koop en Eiloof vormen het fondament van de ploeg. 't Zou ons niets verwonderen indien zij voor een verrassing zorgde in de 2de ronde. Zooals bij vorige gelegenheden reeds opgemerkt weet deze club zich steeds sportief te gedragen, ook bij tegenslag.

GO AHEAD Strop voor menige vereeniging. Heeft bepaalde clubs tegen welke zij zich stellig voorgenomen heeft niet te verliezen. Ontfutselde R.C.C. en Bismark beide reeds een puntje en naar hooren zeggen mogen Volharding, Trappers en Transvaal goed uitkijken! Is een club die zich meer op het verdedigen toelegt dan op doelpunten maken en gezien de physieke krachten der spelers slaagt zij er meermale in menige club „lam te slaan" (figuurlijk, soms ook letterlijk). De spelers die het meest voor hun club zwoegen zijn: Parisius, Isselt, Beeldstroo en de Rooy.

HERMANDAD Is positief de zwakste van de 9 en staat nu reeds na 7 wedstrijden (waarvan 1 gewonnen en 6 veloren) met 26 doelpunten tegen. De eeniste speler van eenige beteekenis is Schilling, de rest kan nog heel wat leeren. Misschien dat er door systematisch trainen iets bereikt kan worden. Probeeren!

Morgen hebben wij een zeer spannende wedstijd op Mundo Nobo, n.l.

„BISMARCK" — „R. C. C."

twee tegenstanders die volkomen tegen elkaar opgewassen zijn, zoodat er aan een voorspelling niet gedacht kan worden.

De elftallen komen vermoedelijk uit in de volgende samenstellingen:

„BISMARCK."

ARION

JANDROEP PIETERSZ

H. MADURO DAVELAAR RUIZ

ROVIL VORST PIETERS CECILIA CHRISTIAAN

•

LEERS SCHOUTEN SUAREZ HOFMANS VOS

DE WINDT NAAR F. HOLLANER

HOLLANDER BOUWMAN

„R. C. C."

ROERHORST

Wij vertrouwen dat de wedstrijd een prettig en sportief verloop zal hebben.

C. G.

Zaterdagavond, 26 dezer, had in het Clubgebouw van de C. S. C. aan de Bargestraat een bespreking plaats tusschen de Dagelijksche Besturen van den CBLO en den C. V. B. en het Bestuur van de R. K. S. V. Jong-Holland.

De Voorzitter vau den CBLO memoreerde in zijn openingswoord dat de Vereeniging Jong-Holland, welke in de Voetbalsport gedurende een reeks van jaren zulk een vooraanstaande positie heeft ingenomen, van de officieele voetbalvelden is verdwenen, tengevolge van het conflict tusschen deze Vereeniging en den CVB.

Spreker wilde de oorzaken welke tot het conflict leidden buiten beschouwing laten, daar dit een aangelegenheid was, die de CVB en de Vereeniging Jong-Holland onderling in het reine moesten brengen, doch hij hoopte, dat deze bespreking tot een spoedige oplossing van het geschil mocht leiden.

De afgevaardigde van den CVB deelde mede, dat de CVB blijft bij het standpunt, dat het geschil van meening niet in het belang van de Voetbalsport is, en dat het Bestuur, zooals bepaald in de Algemeene Vergadering van 5 Januari j. l., te allen tijde bereid blijft met Jong-Holland te onderhandelen.

De op de Algemeene Vergadering van 5 Januari j. l. met algemeene stemmen aangenomen motie, werd destijds in het Officieel Orgaan van den CVB, de „Amigoe di Curaçao", gepubliceerd, doch tot op heden was door Jong-Holland bij den CVB geen enkele stap om tot oplossing van het conflict te komen, gedaan, zoodat de indruk werd gevestigd, dat Jong-Holland geen oplossing wenschte.

Desgevraagd antwoordde de afgevaardigde van Jong-Holland, dat zijne Vereeniging bereid was weder tot den CVB toe te treden, indien de personen, die momenteel zitting in het Bondsbestuur hadden, aftraden, hetgeen de wensch van de Algemeene Vergadering van Jong Holland was; eventueel zou men genoegen kunnen nemen met het aftreden van het Dagelijksch Bestuur van den CVB.

Nadat de onuitvoerbaarheid van een dergelijke eisch breedvoerig was besproken, deed de afgevaardigde van Jong-Holland de toezegging dat in een Algemeene Vergadering van zijne Vereeniging machtiging zou worden gevraagd tot het houden van een bespreking tusschen het Bestuur van Jong-Holland en dat van den C. V. B. Momenteel was een dergelijke machtiging niet aanwezig.

De Voorzitter van den C. B. L. O. sloot de bijeenkomst met den wensch, dat beide Organisaties, zoowel de C. V. B. als de Vereeniging Jong-Holland er het hunne toe zouden bijdragen om binnen afzienbaren tijd tot een oplossing van het geschil te komen, in het belang van de Voetbalsport op Curaçao.

Reporter.

Eere wien eere toekomt.

Eere, ja zulks kwam de Bismarck-ploeg inderdaad toe Zondag j.l. Ik refereer me echter niet aan het spel, aangezien dit zoowel van den kant van Bismarck als dien van Transvaal niet was, zooals wij het van deze ploegen gewoon zijn.

Om het bedoelde in dit artikel beter te laten uitkomen, zal ik een kort relaas geven van een voorval tijdens den wedstrijd Bismarck-Transvaal op Zondag j.l.

Bij een aanval van Transvaal wist de linksbinnen dezer ploeg met de hand het leder in het doel te werken, hetgeen de scheidsrechter blijkbaar niet constateerde en een goal toekende. De Bismarck spelers, die zulks evenals ik en diverse spelers der tegenpartij gezien hadden, appelleerden bij den scheidsrechter, die echter bij zijn beslissing bleef. De scheidsrechter heeft m. i. daarbij een flater begaan, aangezien hij bij dien wedstrijd over neutrale grensrechters beschikte, en zich, alvorens het spel te laten hervatten, niettegenstaande zijn reeds genomen beslissing, tot dezen om inlichtingen had kunnen wenden, aangaande het voorval. Hij kan dan ook altijd zijn beslissing intrekken, ingeval hij tot de conclusie komt dat het doelpunt niet goed gemaakt was. Natuurlijk zou het dusdanig handelen, in een geval waar hij er overtuigd van is, dat het doelpunt goed gemaakt is, overbodig zijn. Maar in dit geval is zulks ook uitgesloten. De scheidsrechter was bij het nemen dezer beslissing niet zeker van zijn zaak en nam een voorloopige beslissing volgens zijn beste weten en heeft daarmede tot dusver ook goed gehandeld. Maar het vlaggengezwaai zijner grensrechter had hij toen ook in acht moeten nemen.

Het is geenszins mijne bedoeling hierdoor den scheidsrechter een verwijt ten laste te brengen; integendeel, ik ben er vau overtuigd dat hij in den vervolge dit voorval als voorbeeld voor oogen zal houden.

Maar nu kom ik bij het prijzenswaardige gedeelte en wel het navolgende: De spelers van Bismarck legden zich desondanks sportief bij de beslissing van den scheidsrechter neer en speelden als ware sportlui verder den wedstrijd uit. De heele ploeg is vanwege deze voorbeeldige sportieve handeling een pluimpje waard. Waarom anders handelen, de scheidsrechter kan zich immers vergissen, protesteeren kan men toch ook altijd? Het gedrag van den linksbinnen van Transvaal in deze is zeer zeker te laken. Op het voetbalterrein komt men voetballen en dat doet men sportief en fair; de jatten komen daarbij niet te pas.

Gaat zoo door Bismarck en weest steeds een voorbeeld voor uw sportcollega's.

Het anders handelen zou verkeerd zijn; voor ons is uw houding zeer sportief geweest, aangezien men hier gauw geneigd is het terrein te verlaten en den scheidsrechter blauw te slaan.

MIKE.

VOETBAL

ter gelegenheid van de feestelijkheden in Juli a. s.

door X.

Reeds heeft de C. V. B. een definief gunstig antwoord ontvangen van de zijde van den „Surinaamschen Voetbalbond", in verband met zijn verzoek, gericht aan deze organisatie, om ter gelegenheid van de feestelijkheden, ter viering van het 300 jarig eenzijn Nederland-Curaçao, in Juli a. s., een Surinaamsch elftal naar Curaçao te laten uitkomen.

Dit is zeer zeker een der belangrijkste evenementen voor het Curaçaosche volk, dat getrouw aan het moederland, ook het voetbalspel als hoofdtak van sport heeft.

Het plan om bij die gelegenheid een Nederlandsch elftal te laten uitkomen moesten wij, ondanks alle moeite gedaan door den gouverneur zelf tijdens zijn laatste verblijf in het moederland, met leede oogen in duigen zien vallen, vanwege moeilijkheden in het moederland. De K. N. V. B. heeft echter niet nagelaten zijn goeden wil te toonen en heeft ons financieel met het respectabel bedrag van fl. 1000, — gesteund tot het doen slagen van de feestelijkheden op het gebied van voetbal.

Het bestuur van den C. V. B. heeft ook reeds opdracht gegeven aan de elftalcommissie om de voorloopige elftallen samen te stellen, zoodat er reeds met de oefenwedstrijden een aanvang is genomen.

Zeer te betreuren is het dat in den laatsten tijd een scheiding is ontstaan tusschen onze voetballers, hetgeen ontegensprekelijk invloed zal hebben bij de samenstelling van de sterkste „Curaçaosche" ploeg. Overbekend is het, dat de C. V. B. uit een sportief standpunt, steeds zal medewerken om zulk een scheiding uit te schakelen, hetgeen zeer zeker in het algemeen belang is van de Curaçaosche voetbalsport, doch dat deze ook steeds de goede gang van zaken en tucht in de organisatie voor oogen zal houden. Waarom een scheiding in een tak van sport in zoo'n kleine samenleving als de onze? Een weldenkend mensch zou het zeer zeker met mij eens zijn, dat zulks niet noodig is, of wel uit den booze.

Verbeeldt U, een vereeniging verlaat een bond op zeer onsportieve wijze. De bond wil echter desondanks met gemelde vereeniging, in verband met hun wederaansluiting, onderhandelen. Maar wat denkt U, de vereeniging komt nog met voorwaarden, b. v. het laten aftreden van het huidige bestuur, etc. (dit is alvorens aangesloten te zijn, wee later). Het is in één woord „belachelijk." Ik zou zeggen, dan maar roeien met de riemen, die je hebt CVB. Daarom vind ik het een plicht van iederen sportman mede te werken om onze voetballers te vereenigen, en minder gehoor te geven aan hun opruiende leiders, die met zulke raadgevingen heusch niet in het belang der sport handelen, doch deze daarmede met rassche schreden achteruit helpt.

Laten wij hopen dat onze voetballers redelijk zullen zijn, zoodat wij bij de viering van het 300 jarig een-zijn Nederland-Curaçao, ook het eenzijn van onzen hoofdtak van sport zullen vieren, hetgeen zeer zeker in het algemeen belang van de sport zal zijn. Het Curaçaosche volk ziet zulks gaarne.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD

CURAÇAO.

GROEP I.

GROEP-NIEUWS

van

Maandag 4 Juni tot en met Zondag 10 Juni 1934.

Troepberichten :

Te RIO HACHA-COLOMBIA, is eene afdeeling onzer Wereld-Organisatie opgericht. Wij wenschen onze nieuwe broeders een goed verkennersspoor. Misschien herinneren jullie die groep Colombiaansche jongens nog wel, welke verleden jaar ons eiland bezochten en waarmee wij kennis maakten.

Jaarster uitgereikt aan HERMAN DANIA — ARUBA.

PATROUILLE BIJEENKOMSTEN:

Voor WOLVEN en HERTEN op Dinsdag, 5 Juni op vastgestelde tijd.

Voor ARENDEN en VOSSEN op Woensdag 6 Juni, eveneens op de geregelde tijdstippen.

(er moet door de P. L. 's meer zorg besteedt worden aan hunne patrouille programma's. SPELENBOEK ter inzage voor zintuigspelen)

EERERAAD.

WORDT GEHOUDEN OP DONDERDAG 7 JUNI, VAN 7 tot 8 UUR. (P. L.'S CORRECT IN UNIFORM EN OP TIJD).

Bespreken van troepbelangen.

Voorstelling van nieuwelingen.

TROEPAVOND.

Vrijdag, 8 Juni om half zeven bij 't clubhuis verzamelen.

Seinoefenen . . . . . . excercitie en troepspelen.

Verhaal: „DE VERDWENEN BROODEN IN 'T KAMP".

TROEP BIJEENKOMST

LET OP.

Om 2 uur op het RIF verzamelen.

BEZOEK AAN DE GROT VAN HATO.

Een belangrijke sein-oefening.

Groote leeuwenjacht. (bang of niet ?)

DE RIMBOE JACHTEN DEZER WEEK.

Op Dinsdag 5 Juni en op Zaterdag 9 Juni op vastgestelde tijd verzamelen bij ons clubhuis. Wij moeten zorgen, deze week eens flink het sterwerk bij de kop te pakken. Er loopen nog *te* veel jongens zonder een sterretje op hun pet of slechts met één oog open. Doe Je Best

Verder zullen wij verschillende rimboespelen doen en de competitie Kastiebal doorzetten. Dat is waar ook, Dinsdag zal ik een mooi verhaal vertellen: HET „ONTMARKERD COMPLOT".

Goede Jacht in deze week en denk er om, dat je de meeste uren *buiten* de troep of Horde Padvinder of Welp bent.

De Oude Wolf.

GESPREKKEN IN DE LEIDERSKAMER.

Hopman: (zijn lichaam over een der gymnastiektoestellen zwaaiende). „Alstublieft Vaan, mijn botten kraken wel een beetje, 'k heb er dan ook in langen tijd niet meer aan gedaan. Maar 't moet, als wij 't de jongens willen leeren, moeten wij zorgen, 't zelf behoorlijk voor te kunnen doen."

Vaandrig: „Zooals met alle dingen. De jongens hebben lak aan mooie woorden. Ze zien graag de actieve daad en vinden 't dan pas navolgenswaardig. U weet, het is 't van ouds bekende recept: „Niet praten maar doen." Ook geschikt voor Curaçao en gelukkig geen kwakzalversmiddel, zooals er zoovelen in omloop zijn."

Hopman: „'t Jonge Vaan, wat ben jij aan 't doorslaan. Hé, je verplaatst met je kwakzalversgeschiedenis mijn gedachten plaats in Holland en wel op marktbezoek, eene aangename bezigheid voor elk rechtgeaard Amsterdammer. Ja, de tijd is nu zoover niet meer af, dat ik mij weer aan zoo'n marktbezoek zal kunnen wagen."

Vaandrig: „Nou Hop., die jaren zijn anders omgevlogen. 'k Heb geen spijt van onze kennismaking nu goed vier jaren terug. Er is 'n flink stuk jeugdwerk tot stand gekomen en 't heeft zijn kinderziekten achter den rug. Wij hopen in uw voetspoor door te gaan en 't werk op de juiste wijze door te zetten, plus te bewijzen, wat initiatief en doorzettingsvermogen vermag. Wat zijn anders uwe plannen in Holland, Hop?"

Hopman: „Opvoedingswezen", Vaan. Gelukkig is daar alreeds voor gezorgd en kan ik in Holland weer met frissche moed beginnen. Je weet, 't bloed kruipt, waar 't niet gaan kan en de tijd komt, dat 'k met blijmoedigheid de gummiestok weer verwisselen mag voor jeugdzorg. Ofschoon mijn tegenwoordige betrekking ook heel opvoedend is, neem ik toch liever de jongere generatie."

Vaandrig: „Waarvan U 't kunnen ook hier bewezen heeft. Jammer dat U niet blijft en er nog een jaartje bijteekent. 'k Ken menschen, die dat graag zouden willen en ook zoo half en half verwachten. 't Is toch malaise in Holland, niet waar Hop? En bovendien, U is zoo'n goede kracht voor jeugdwerk op particulier initiatief."

Hopman: „Vaan, 't wordt tijd, dat wij eens van dat onderwerp afstappen. Jullie jongere Curaçaosche krachten toonen nu je kunnen. Denk er om, dat er op 't oogenblik een algemeen reveil in jeugdwerk merkbaar is, hetgeen niet anders als stimuleerend op jullie jongeren moet werken. Curaçao is mij anders wel lief geworden hóór, maak je daar geen zorg over en dit stukje levenswerk van vijf jaren zal mij lang in herinnering blijven, dat verzeker ik je. Doch op enkel idealen kan men niet leven, zooals eens iemand hier ter stede mij verzekerde, en 'k geef den man schoon gelijk en geloof, dat 'k mijn toekomst in Holland ga vormen, daar ik daar de meeste kansen zie."

Vaandrig: „U neemt denkelijk een schat van herinneringen mee. Nu begrijp ik, waarom U alles zoo trouw alle dagen opgeteekent heeft. Is U van plan een boek uit te geven?"

Hopman: „Misschien Vaan, misschien. 'k Ben wel geen Dr. v. d. Sleen. Toch geloof ik een vrij juiste kijk op ons geliefd eilandje gekregen te hebben en ben overtuigd, dat vele Hollanders Curaçao in breedere zin moeten leeren kennen. Nou Vaan, 'k stop. Schrik niet ... er is vanmiddag een detective-oefening, ga je dus vlug vermommen.

Willemstad, 28 Mei '34

M.

De nieuwe grondwet van Oostenrijk.

Van onzen Correspondent.

Weenen.

„In den naam van God den Almachtige, van wien al het recht uitkomt ontvangt het Oostenrijksche bondsvlag voor de corporatieve indeeling van zijn, op de Landen opgebouwden, christelijken, Duitschen Bondstaat deze grondwet". Zoo luidt de eerste zin, welke de nieuwe grondwet van den Bondsstaat Oostenrijk verkondigt. Voor den zesden keer sedert de uitroeping der republiek wordt de grondwet van Oostenrijk herzien; dezen keer echter in een vorm, waardoor inplaats van een, aan den klassenstrijd uitgeleverden, staat de christelijke autoriteitsstaat wordt gezet, die, op de grondgedachte, van de pauselijke encycliek „Quadragesimo anno" berustend aan den eeuwigen strijd van allen tegen allen een einde wil maken en als opbouw-principe de corporatieve indeeling der maatschappij wil brengen, om de eenheid te bereiken. De eerste Mei, waarop de grondwet in werking treedt, beteekent voor Oostenrijk het begin van een nieuw tijdperk.

In de schrik en ontsteltenis over de nederlaag, onder het dictaat van de straat was in 1918 de grondwet der republiek Oostenrijk geboren. Toen de monarchie ineenstortte en er plotseling nog slechts een rest-Oostenrijk was, vergaderden de Duitsche partijen van het oude Huis van Afgevaardigden en constitueerden zich als „Provisorische Nationalversamlung" voor Duitsch Oostenrijk. De macht werd in de handen van een Staatsraad gelegd, welke bestond uit den president der Nationalversamlung en twintig leden; er vormde zich een uitgesproken parlements-heerschappij, die alle macht aan zich trok. Het was geen besliste democratie, met volksstemmingen volgens Zwitsersch voorbeeld, er was geen staatsopperhoofd; het parlement maakte zich tot de éénige belichaming der volks-souvereiniteit. Deze heerschappij van het parlement, die geen grenzen kende, duurde ook voort, toen de Staatsraad verdween en hier voor in de plaats een parlementair hoofdcomité kwam, dat de verbinding vormde tusschen wetgeving en uitvoerende macht. In deze tweede phaze der Oostenrijksche grondwet had het parlement (in de plaats van den Staatsraad) de regeering te kiezen. Een derde wijziging trad in, toen de positie van den Bondpresident werd geschapen, die toen echter enkel een representatiefiguur was. Tegelijkertijd dwongen de Landen tot de oprichting van een Bondsraad en deden op die manier een systeem van volkomen centralisme uiteen springen. De vierde phaze in het grondwetsleven van Oostenrijk zag de nieuwe regeling der verhouding tusschen Bond en Landen, een poging, die slechts zeer gebrekkig lukte en geen eind maakte aan een mateloos geworden verkwisting in dezen armen kleinen staat. De vijfde en laatste wending bracht het jaar 1929: De toenmalige Bondskanselier Dr. Schober kwam, met het oog op de machtig toegenomen „Heimwehr"-beweging en haar eisch, om de grondwet in een autoritaire geest te wijzigen, tot een oplossing, die echter slechts een zwak compromis was volgens den wil der sociaaldemocratie, die sedert 1911 den staat openlijk of achter de coulissen beheerschte. De macht van den Bondspresident werd bij deze laatste grondwetsherziening wel uitgebreid, hij verkreeg de macht den National-rat te ontbinden, de regeering te benoemen en af te zetten; maar hij kon deze rechten in de praktijk slechts voorwaardelijk uitoefenen. Een werkelijk recht tot noodverordeningen ontbrak den Bondspresident. Deze vijfde grondwetsherziening was totaal ontoereikend. Voor het belangrijkste punt: de positie der stad Weenen, als hoofdstad en Bondsland tegelijk, de roode burcht Weenen van zijn machtpositie te ontdoen, de posities van den burgemeester en Landeshauptmaan van Weenen, die Karl Seitz in één persoon bekleedde, van elkaar te scheiden. Het bleef over het algemeen bij de oude parlements-heerschappij, bij een schijn-democratie, die een instrument was geworden, dat in de handen der politieke na-oorlogswinners, de Oostenrijksche sociaaldemocraten, volgens hun willekeur werd gehandhaafd. Dr. Seipel, die als Bondskanselier het eerst de gedachte van een autoritaire staatsleiding had opgevat, moest met zijn bemoeiingen aan de macht van het heerschende parlementaire systeem schipbreuk lijden.

Dr. Dollfuss en zijn medewerkers hebben een werk ondernomen, dat in de nieuwe geschiedenis der staten wel nauwelijks nog is geprobeerd, door de nu klaar geworden grondwet te maken, welke het openbare leven van Oostenrijk op een geheel nieuwen grondslag plaatst.

Wat dezen arbeid vergemakkelijkte, was het bewustzijn, dat het Oostenrijksche volk, door den vorm van het parlementarisme diep teleurgesteld, den klassenstrijd werkelijk moede, steeds meer verlangde naar een verandering van het openbare leven, dat na anderhalf decennien der republiek op zijn laagste punt was aangekomen. Wat zich hier nu heeft afgespeeld, was eigenlijk niets anders, dan de geleidelijke likwidatie van een politieke oorlogswinst. Door de zelf-uit-schakeling van het parlement en het bloedige verdwijnen der sociaaldemocratie zijn dan de dingen in het laatste jaar in een koortsachtig tempo verloopen. Nu is de nieuwe grondwet volto id en gaat het erom, dit werk met den juisten geest te vervullen.

De nieuwe Oostenrijksche grondwet is een synthese van de democratische en autoritaire elementen. De democratie wordt hier echter niet opgebouwd op uiteenzettingen der politieke partijen, want partijen zijn er niet meer. Ze documenteert zich in het constitueeren der gemeenten, in het zelfbeheer der steden en het plan bestaat, deze democratie langzamerhand sterker tot gelding te doen komen bij de oplossing van die opgaven, welke de staat voorloopig voor zich zelf heeft voorbehouden. De oude grond- en vrijheidsrechten zijn gebleven: vrijheid van den persoon, van godsdienstige belijdenis, huisrecht en briefgeheim, waarbij de regeering zich echter in bijzondere gevallen wel een ingrijpen voorbehoudt De vrouwen hebben de gelijke rechten en plichten als de mannen. Autoritaire bepalingen zijn: de Bondsregeering heeft alleen het recht, wetten te ontwerpen, ze is dus alleen scheppend werkzaam tengunste van de algemeenheid. De vertegenwoordigers der standen- de regeering zal in den komenden overgangstijd dezen eerst benoemen — hebben alleen in den Bondsdag de mogelijkheid, besluiten te nemen; debatten zullen niet bestaan, slechts rapport en tegen-rapport worden bekend gemaakt, doch voorstellen ter wijziging van regeeringsontwerpen zijn veroorloofd. Behalve het gewone recht der regeering, wetten door middel van verordeningen uit te vaardigen, komt den Bondspresident het recht toe, naar eigen goeddunken, de grondwet te herzien. Den staatsvorm kan de Bondspresident, die ook de regeering benoemt en afzet, niet veranderen. De rechtspraak blijft geheel vrij.

De Bondspresident, die minstens 35 jaar oud moet zijn (de jongste leeftijd der raden voor economie en bondscultuur bedraagt 26 jaar; het is dus een grondwet, die speelruimte heeft voor de jeugd), wordt door de burgemeester van alle gemeenten gekozen. De regeering besluit omtrent volksstemmingen, waarbij het voltooide 24ste levensjaar stemrecht geeft. Op het tijdstip, dat de nieuwe grondwet in werking treedt, ontbreken wel nog de gevormde standen, de materieele veronderstelling voor de ideëele gedaante van het nieuwe staatsleven. Er treedt daarom een overgangsstadium in. In deze periode, waarin de standen worden ingedeeld en uitgebreid, zal het autoritaire element sterker op den voorgrond komen, dan bij de grondwet zelf is bepaald. Maar in de toekomst zal hier een verbetering in democratischen zin worden gemaakt, doordat de standen hun vertegenwoordigers als beraadslagers der regeering door middel van verkiezingen afvaardigen.

Oostenrijk zal een sociale staat worden, van christelijken geest doordrongen, vrij van politieken strijd der partijen en klassen, opgebouwd op een corporatieve orde. Zoo is vervuld, wat Dr. Dollfuss als zijn program heeft verkondigd. Hij heeft met zijn medewerkers een werk kunnen voltooien, aan welks mogelijkheid een jaar geleden nog sterk werd getwijfeld. Dollfuss heeft op beslissende oogenblikken niet gefaald. Dat was beslissend voor het slagen van een werk, dat Oostenrijk op een nieuwe basis plaatst, die volgens den kanselier, een voorbeeld zal zijn als wereldbeschouwing en in ethisch opzicht.

Zuivere zeden.

Bestrijding van pornografie.

Eerst een later geslacht uit ons volk zal den katholieken strijd in het begin dezer eeuw voor de zuivering der openbare zeden volledig waardeeren. Minister van Houten had in die dagen door de koninklijke goedkeuring een aureool aan den N. Malthusiaanschen Bond laten lichten — hoe is het misbruikt! —; het tooneel exploiteerde de Fransche echtbreuk-thesen; Prot trok de provincialen naar kluchten als „Dr. Jopie, de dameskleermaker"; de vitrines der boekenwinkels en de glazen der kiosken maakten jonge oogen graag op de geïllustreerde schunnigheden van de Parijsche weekbladpornografie.

De liberale, later de socialistische pers, bekommerde zich weinig om de reinheid der volkszeden, liet in boeken tooneelbespreking een lichte pen over de vuilheid gaan en verleende temet in de advertentiekolommen zelfs aan Venus en Malthus rendez-vous. Uit de bureaux der libertijnsche volksopvoeders in die jaren is heel wat hoon gevallen over de Amsterdamsche Katholieke Propagandaclub, die onder wijlen B. Th. de Wolf den grooten winkelschoonmaak begon; over minister Regout, die ook de bescherming tegen quasi-artistieke smerigheid wettelijk organiseerde; over de „rigoristische" moraal van de „zedenmeesters", die in de christelijke pers de excessen nareden.

Sedert de openbare meening aldus werd opgehaald, kreeg minister Ruys de Beerenbrouck haar geleidelijk mee voor het weren van de gevaren in bioscoop en danszaal. En het gestrenge werken door minister van Schaik en de procureurs tegen het gevaar van badplaats en hazard-spel prostitutie en pornografie vindt men in onzen tijd geheel natuurlijk.

Het jongste nummer van „De Vrijzinnig Democraat" betoogt, dat de publieke opinie nog sterker moet worden overtuigd en overtuigen van:

„de geestelijke, moreele en lichamelijke gezondheid van ons volk, ernstig bedreigd door vuile, zinnenprikkelende lectuur en afbeeldingen. Het staat voor ons allen vast, dat vooral de jeugd, die openstaat voor prikkel, zoo ten kwade als ten goede, beschermd moet worden tegen demoraliseerende prikkellectuur.

Dit onderwerp is ook herhaaldelijk in ons parlement besproken door leden zoowel van Links als van Rechts. Want hierin vinden allen, dien het volksbelang waarlijk ter harte gaat, elkaar in een eendrachtig streven. Voor onze fractie heeft vooral mevrouw v. Italie—v. Embden in dezen zeer verdienstelijk werk verricht.

Er is herhaaldelijk bij den minister van justitie aangedrongen op verscherping van de strafbepalingen op dit gebied en bovenal op strengere handhaving en meer uniformiteit in de vervolging van dit delict door den rechter. Minister Donner heeft eenige jaren geleden aan dit verzoek voldaan. Bovendien is er een speciale recherche ingesteld voor de opsporing, en er is een vaste commissie benoemd om den rechter in voorkomende gevallen te adviseeren, of een geschrift of afbeelding valt onder de bepalingen van ons strafgerecht, en „voor de eerbaarheid aanstootelijk" is. Want het is uiterst moeilijk in sommige gevallen te beslissen of men te doen heeft met realistische kunst, wier uitingen vrij moeten zijn op straffe van verarming van cultuur, of dat er sprake is van verderfelijke besmettende pornografie, om winstbejag geschreven, vooral omdat deze producten dikwijls gehuld zijn in een fraai artistiek kleed.

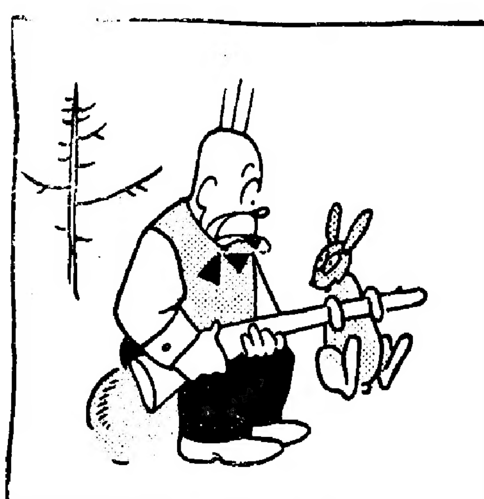
In vele gevallen is vervolging ook niet mogelijk, omdat b.v. de ontuchtigheid verscholen zit in de reeks van afbeeldingen, terwijl elke illustratie op zich zelf niet slecht is. Ook komt het vaak voor, dat een geschrift behoorlijk is, dat echter de advertenties op het oog onschuldig, in wezen onzedelijk zijn van inhoud.

Volgens mijn opvatting zijn de bestaande strafrechtelijke bepalingen voldoende streng. Verbetering zal moeten verkregen worden door voorlichting van het publiek en het aantoonen van de groote gevaren der pornografie voor de jeugd. Want thans wordt zelfs in beschaafde kringen bestrijding daarvan dikwijls als bekrompen en huichelachtig beschouwd. M.i. zal de publieke opinie de machtigste stuwkracht en het scherpste wapen blijken te zijn in de bestrijding van dit kwaad.

Inderdaad moet de openbare meening het schaamtegevoel nog leeren verfijnen. Zij mag er niet in berusten, dat bladen als „De Lach", „Het Leven" en de nuditeiten in foto-pagina's van dagbladen den geleidelijken teruggang tot de moraal van Dr. Jopie bevorderen!

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 3 — 9 Juni 1934.

S.S.	Aank.	van	Vertr.	naar
Cottica	3	New/York	3	Amsterdam
Falcon	3	New/York	3	Maracaibo
Tachira	3	Maracaibo	3	New/York
El Libertador	3	Maracaibo, Aruba	4	Aruba, Maracaibo
Van Rensselaer	4	Amsterdam	4	New/York
Colombia	4	Amsterdam	4	P. Limon
Baralt	5	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Antiochia	6	Hamburg	6	P. Barrios
Midas	—	Curaçao	6-8	San Pedro de Macoris, S. Domingo
Atlas	—	Curaçao	6-8	Havens van Haiti & P. Rico
El Libertador	7	Maracaibo, Aruba	7	Maracaibo
Barneveld	7	Amsterdam	7	Costa del Pacifico
Baarn	7	Costa del Pacifico	7	Liverp., R'dam, A'dam
Crijnssen	7	P. Limon	7	Amsterdam
Mimi Horn	7	Cartagena	7	Hamburg
Amor	8	New/York	8	Aruba, Maracaibo
Medea	8	Maracaibo	8	New/York via P. Cabello
Dalvangen	8	Paramaribo	8	New/Orleans
Colombia	8	Le Havre	8	Cristobal
Damsterdijk	8	Rotterdam	8	Pacifico del Norte
Miranda	—	Curaçao	8	Maracaibo
Marques de Comillas	8	Barcelona	9	Cristobal
Baralt	—	Curaçao	9	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts
Caracas	9	New/York	9	Maracaibo
Claus Horn	9	Hamburg	—	Curaçao.

Adamson op jacht.